

Giới thiệu Lọ Lem Phiên Bản Lỗi

Truyện Lọ Lem Phiên Bản Lỗi của tác giả Pjn là một câu chuyện teen khá hay và hấp dẫn. Truyện xoay quanh cuộc sống khổ cực của cô nàng Tiểu Vy ,thân phận cô tựa như lọ lem thời cổ tích với sự sống khó khăn với di ghê và người chị cùng cha khác mẹ.

Xoay quanh cô là hai chàng hoàng tử nhẹ nhàng ,sâu lắng xen lẫn lạnh lùng ..Nhưng ... sự thật trở trêu với cổ tích huyền thoại kia .Tiểu Vy không phải là một cô gái xinh đẹp dịu dàng ,cô chỉ như phiên bản của vịt con xấu xí ,một phiên bản lỗi của lọ lem..Câu chuyện sẽ xoay quanh tình yêu học trò trong sáng ,thăng trầm những trò cãi vã trẻ con vô tư của tuổi mới lớn

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Định Mệnh

Màn đêm đen mờ mịt dần bao phủ không gian xung quanh , những con đường tấp nập dần vắng bóng ,duy nơi cửa hàng gà rán vẫn nhộn nhịp với tiếng chiêng xào .

Tiệm gà rán KFC

Tiểu Vy đang phải khổ sở với màn năn nỉ nhây chưa từng có của cô bạn thân mình . Nó cũng phải chào thua

- Tiểu Vy ,xin cậu luôn ấy! giúp mình lần này đi ! đây là khách vip ,nên ông chủ bảo mình phải giao gấp !! – Tiếng Ân Ân mè nheo năn nỉ

- Thì cậu đi đi ! Đâu phải việc của tớ ! – Tiểu Vy lạnh nhạt đáp trả.Ngoài miệng thì vô tâm ,nhưng cô đã sớm chuẩn bị gà để giao .

- Cậu thừa biết , hôm nay tớ phải về nhà gấp rồi còn gì ?

- Tiểu Vy ...Tiểu Vy yêu dấu !!

- Thôi được rồi tớ đi là được chứ gì !

- Yeah ! yêu cậu nhất ,địa chỉ đây ...

- BYE cậu !! mai gặp lại tại trường nhé !! – Tiếng Ân Ân hớn hờ sau khi giải thoát được gánh nặng bỏ lại nó chỉ biết thở dài than khổ.

Tiệm gà bỗng lặng thinh chỉ còn tiếng chiêng xào xào của dầu mỡ ,đâu đó là tiếng oán than của Tiểu Vy

-Không biết ,nước chấm giống ôn gì lại ăn gà vào nửa đêm thế này! Hừ vip cái quái gì ?? – Tiếng nó chửi rủa hòa cùng tiếng dầu mỡ trong không gian tĩnh lặng .

Tiểu Vy chạy bon bon trên đường với chiếc xe máy 50 cả tảng được truyền từ ba đời của gia đình nó .Đây có thể coi là báu vật hay là của hồi môn của đời trước.Tiếng máy xe nổ in ỏi cả vùng đường nó băng qua ,đâu đó vẫn còn vương đầy ít khói đen từ bỏ xe làm màu cho đẹp . Cảnh tượng quen thuộc mỗi khi xe nó đi qua ,người người ho sặc sụa tay bịt mũi ,che miệng khó chịu ,không ngừng la mắng

-Chiếc xe cổ lỗ xỉ này sau không đem vào viện bảo tàng trưng đi rồi

-Trời ơi ,nó là xe máy hay là máy phun khói vậy? ngạt chết tôi rồi!Những lời ấy đối với nó vô cùng quen thuộc ,bởi ngày nào nó cũng được nghe lặp đi lặp lại ,riết thành thói quen.Nó bỏ ngoài tay những lời chế giễu phóng đến nơi giao hàngChẳng mấy chốc ,tiếng nổ xe in ỏi như báo hiệu nó đã đến nơi . Quán bar – CO2 – một nơi xa hoa trụy lạc của những kẻ lăm tiền . Những ánh đèn mờ chớp nháy ,khiến mắt nó lu mờ .Những bộ quần áo lộng lẫy ,những chiếc xe hơi trang trọng đất đỏ càng khiến nó khác lạ hơn với thân phận thấp hèn. Nó hít một hơi thật sâu ,lấy bình tĩnh bước vào giao hàng .

Càng tiến gần ,càng nghe rõ tiếng nhạc khó chịu ,tiếng hò hét chói tai của những kẻ vui chơi nơi đây ,nó ghét nơi đây ,ghét những kẻ lăm tiền mà phung phí ,xa hoa ,nó càng muốn nhanh thoát khỏi địa ngục này .

- Gà rán của quý khách bàn 12 đây ạ ? - Tiếng nó vang dội khi đứng trước bàn 12 ,nơi ngự trị những kẻ lăm tiền.

- Đây , cửa hàng cô làm ăn kiểu gì vậy ? Tôi có yêu cầu là nhân viên xinh đẹp đưa đến mà ? Sao lại là một đứa xấu xí như cô ? – Tiếng một tên đùa cợt chế giễu

- Cửa quý khách là 545.000 ,quý khách trả bằng thẻ hay tiền mặt? – Nó phớt lờ lời chu hoa ,đáng khinh đó .

- Cái con nhỏ này ?? – Sự hung tàn ,giận dữ của tên đó càng dâng cao toan tính đánh ... thì cuộc sống đầu lường trước điều gì .Cánh tay hắn đã bẻ

ngược sau lưng bởi bàn tay nó ,tiện thể nó đá cho hấn ta khụy gối cho bỏ tật khinh người..

- Thứ nhất ,quý khách đã gọi cửa hàng quá giờ làm việc . Thứ hai tôi đã bỏ công đến tận đây và giao tận nơi đến cái quán ồn ào chết tiệt này thì xin quý khách biết điều cho! Thứ ba không ai có yêu cầu vô lý như quý khách vì thế xin đừng đòi hỏi .Xin quý khách thanh toán hóa đơn ! – tiếng nói uy lực của nó thu hút sự chú ý của những con người nơi đây ,trong đó có ánh nhìn khó hiểu của chàng trai mang trong mình uy quyền của nơi đây .

Ngươi đó không ai khác chính Là Dương Thanh Phong- Thiếu gia của tập đoàn Song Phong có thể lực trên thị trường bất động sản ,và được mọi người trong giới dân chơi với cái danh đại ca bang X của Phố X-PRO.Mọi người khi nghe danh hấn ta đều phải e dè ,bởi uy lực của nhà hấn có thể làm cả một tập đoàn phá sản không chỗ chôn thân ,còn riêng hấn với danh đại ca của mình có thể khiến kẻ trái ý mình muốn sống cũng không được ,muốn chết cũng không xong.Hấn ta được mọi người đồn thổi như một công tử lạnh lùng ví như con sói hoang ,không chút tình người khi xử lý thuộc hạ , ai cũng e ngại cúi đầu trước hấn .Nhưng không ai biết hấn lại là cậu học sinh cá biệt đào hoa ,đôi chút phá phách trẻ con .Một hình tượng khác hẳn với hấn hiện giờ.

Hiện tại nó như đang rơi vào tình huống khó thể sống trong mắt mọi người xung quanh ,duy nơi hấn vẫn ánh mắt sắc lạnh như thường .Thoáng nhìn ,hấn trông nó như con vẹt xấu xí .Nó với cặp kính cận to đùng ,tóc thì xoắn rối khó coi ,đặc biệt tô điểm thêm trên gương mặt trắng nhợt nhạt của nó là lắm tấm những tàn nhang.Nhìn nó trông bộ đồng phục tiệm gà cẳng khiến hấn khinh bỉ ,bởi hấn ghét những kẻ xấu xí ,thô lỗ như nó .

- Cô cũng hay lắm , không chế được đàn em của tôi - Hấn đứng dậy ,nhếch mép cười gian xảo ,tiến lại gần Tiểu Vy.

- Cô em muốn tiền chứ gì ? Được thôi , Có bản lĩnh thì lấy đi – Hấn cầm trên tay chiếc thẻ tín dụng ,mặt đầy đắc ý như Một lời thách đấu của hấn dành cho nó .

Tiểu Vy chẳng những không e ngại, cô còn cười khó hiểu ,cô bắt đầu khởi động tứ chi chuẩn bị trừng trị tên đáng ghét này. Tiểu Vy nhẹ nhàng lách qua hông hấn bẻ cánh tay cầm chiếc thẻ tín dụng vàng .Kẻ kia cũng không phải dạng vừa ,dùng sức mạnh vật cô lại .Nhưng ..xin đừng giỡn mặt với nó – kẻ đã có đai đen tam đẳng taewondo và tài sản kếch xù nó có được là những huy chương vàng của các giải olympic.Chi còn con nhiều trò này đâu đủ khiến nó ngã gục ,đòn phản công lật người ngược lại của nó ,khiến hấn ngã gục trên sàn đau đớn.

-Cám ơn quý khách ,chúc quý khách ăn ngon miệng – Lời chào giấu cợt từ nó ,sau khi đã lấy được thẻ từ tay hấn

Nó bỏ đi trong sự ngỡ ngàng của bao người ,và hơn hết là sự tức giận của hấn – kẻ thua cuộc....

Hấn đang tức điên lên vì đây là lần đầu có kẻ vòn hấn trước mặt đám đông như thế ,đáng nói lại là một nhóc xấu xí thô lỗ .Điều này càng khiến hấn không nuốt trôi cơn giận .

- Đại ca ,cần kêu đàn em xử nhóc đó không?

- Không cần , đích thân tao sẽ cho nó biết thế nào là lễ độ? –tiếng nói uy lực hòa cùng cơn lửa giận khiến mọi người xung quanh khiếp sợ

- Con đó đúng là truyền nhân hiếm có của con vẹt xấu xí ! – Tiếng tên đàn em pha trò khiến cả quán có một trận cười sảng khoái sau cơn căng thần kinh.

- Con nhóc xấu xí ,cô sẽ biết tay tôi !

Lời tuyên bố của hấn,nghe như thể mối thù nghìn năm chưa trả ,càng khiến người khác run sợ trước lời nói uy quyền đó. Thế mà kẻ không biết trời trăng mây gió là nó vẫn ung dung vui vẻ phóng trên chiếc xe cũ kỹ về nhà yên bình ... Kẻ thì tức điên ,kẻ lại vui vẻ yêu đời ,một sự đối lập giữa cả hai .Và....Mối oan gia cũng bắt đầu từ đây....

Tiểu Vy một hôm lễ bước về nhà ,gọi là nhà ,nhưng với nó nơi đây như căn phòng trọ không hơn không kém .Nơi đây không có tình thương với nó ,chỉ có sự chi chiết ,mắng nhiết của người mẹ kẻ và sự ganh đua của người chị .Nó chỉ còn tình thương duy nhất là ba ,sau khi mẹ qua đời .Nhưng ông lại phải lưu lạc tha hương bươn chải tìm nguồn thu nhập cho gia đình .Mỗi năm có lẽ ngày gặp ba của Tiểu Vy chỉ vón vẹn đôi lần.

- Thừa mẹ con mới về- tiếng Tiểu Vy chào bà Kim Ánh sau khi bước vào nhà

- Mai là ngày nộp tiền sinh hoạt rồi đấy ! Liệu mà làm – Tiếng nói sắc lạnh của bà Kim Ánh vang lên từng chữ không một cảm xúc.

- Vâng con biết rồi!

- Mày cũng biết chị mày vào đại học rồi ,tiền học phí mày tự mà lo liệu

- VângTiểu Vy lẳng lặng vào phòng mình bỏ lại hai mẹ con họ .người thì đắp mặt nạ,người thì sơn móng tay .Cảnh tượng ấy nó như đã quen suốt bao năm qua ,cuộc sống với nó chỉ là đi làm kiếm tiền tự lo thu nhập bản thân và tự mình sống cô đơn trong căn phòng nhỏ này .Nói là căn phòng ,nhưng thực chất đây là nhà kho của nhà .Nơi chất đống những vật dụng hư cũ .Trái ngược với nó là ,người chị Lý Tiểu Hân – người chị cùng cha khác mẹ với nó .Cô ta sống trong căn phòng rộng ,tiện nghi như thể của cô chủ trong căn nhà nhỏ này .Điều này càng khiến sự bất công về mối quan hệ con riêng càng sâu sắc ,nhưng Tiểu Vy chỉ lẳng lặng bỏ lơ mọi thứ ,cô sống trong đây với tất cả sự nhẫn nhịn để bảo vệ tổ ấm trước kia mẹ cô đã từng sống hạnh phúc . Bà Kim Ánh luôn tìm mọi cách ,mọi thủ đoạn khiến nó rời căn nhà này ,bà luôn khiến nó muốn nghẹt thở với tiền nong sinh hoạt và cả những thái độ đáng khinh của bà ta nhìn nó .Điều đó không những khiến nó không bỏ cuộc, càng khiến nó quyết tâm bảo vệ ngôi nhà này hơn.

Tiểu Vy thả mình trên chiếc chần nhỏ của mình ,như một thói quen ,cô luôn nhìn lên trần nhà ảm thấp tưởng nhớ về mẹ ,sau những giờ làm việc mệt mỏi.Cô coi đó như động lực để cô sống tiếp , phấn đấu hơn nữa .

- Mẹ à ! Con gái của mẹ sẽ cố gắng thay cả phần mẹ !! mẹ đừng lo nhé!! Sự ám áp ,hi vọng trong từng câu chữ của nó thốt ra ,đầu đó giọt nước mắt chảy dài trên má Tiểu Vy .Sự tĩnh lặng của đêm càng khiến người ta nghe thấy rõ tiếng khóc của người con gái này hơn.Cô cứ khóc cứ để những giọt nước mắt xóa nhòa đi con đau con mệt mỏi của công việc của cuộc sống ... và sự bình yên sẽ đến với nó khi nó hòa mình trong giấc ngủ say nồng. Một giấc ngủ tình thương.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Oan Gia Tương Phùng

Buổi sáng tinh mơ ,lắng đọng những giọt sương trên tán lá .Đầu đó ,tiếng chim hót nghe êm tai càng khiến người ta có sức sống chào ngày mới hơn.Hôm nay cũng như mọi hôm ,tờ mờ sáng nó đã dậy chuẩn bị đồ ăn sáng cho mẹ và chị .Bàn tay thoăn thoắt chiến thắng cùng xúc xích ,Tiểu Vy nhanh nhẹn đặt chúng lên bàn và đẩy lại bằng chiếc lồng bàn .Cô vui vẻ cầm lấy chiếc bánh mì sandwich ,tự thưởng cho buổi ăn sáng của mình .

Tiểu Vy bon bon trên đường với chiếc xe 50 cũ kĩ ,với những người quanh đây nó như một hình ảnh quen thuộc ,có thể coi là đồng hồ báo thức của xóm .bởi tiếng xe nó thì khỏi phải bàn ,vang dội cả khu không chứa một ngõ hẹp nào ,lại còn có cả chế độ phun khói tự động ấy chứ .Ai ai cũng phải thần phục với sự giữ gìn đồ cổ của nó.

Trường cấp 3 Hà Đông

Chẳng mấy chốc theo khái niệm thời gian của nó ,nhưng với quy luật đúng của tự nhiên đã 30 phút ,nó mới đặt chân tới trường .Vẫn là chỗ đỗ xe quen thuộc không ai giành với nó ,đó là phòng của chú bảo vệ ,bởi chiếc xe nó mà vào trường có lẽ mọi người nơi đây nhiễm độc khói mà chết mất ,thôi thì nó giúp người ,cứu nhân loại đem chiếc cổ xe của mình vào phòng bảo vệ mập lùn giữ giúp cho tiện .

-Buổi sáng tốt lành nhé ,nobita! – Tiếng thanh thoát của Tiểu Vy đánh thức cái ông bảo vệ ngủ gục kia.Biệt danh nobita cũng chỉ nó mới biết ,bởi tác giả của cái tên oái ăm đó không ai khác là nó .Nó cứ nhìn hình tượng ngờ ngợ mỗi lúc ngủ dậy của ông ta là nhớ ngay đến nobita ,thế là thành biệt danh .

-Cái con bé này ,chưa chịu đổi xe mới sao ? – Chú bảo vệ cũng phải chịu thua với độ keo kiệt của nó .

-Ui ...da ...- tiếng nó va phải cánh cửa cổng trường .đường thành thang mệnh mông không đi .nó lại chen vào cánh cổng nhỏ cho người đi bộ .

-Chết tiệt ! sáng sớm mà gặp họa rồi – Tiếng nó chửi phong long không biết duyên cớ hay họa gì sắp đến ...

Trời hôm nay cũng không trong xanh ,tươi mát như mọi khi ,nó có màu xám xịt của đám mây nhỏ ,ánh mặt trời vẫn chưa chiếu rọi rực rỡ .Đây cứ như một điềm báo không lành với nó .Tai họa không lường trước được.

-Tiểu Vy , cậu đến rồi à! Mau lên ..Mau lên – Tiếng Ân Ân mừng rỡ khi thấy nó

-Cái gì thế? – Nó bước đến bàn mình ,không quên xoa cái đầu đau

-Này ,hôm nay lớp ta có học sinh mới đấy ? Nghe nói là hotboy đấy ? – Tiếng nói phát ra từ con nhỏ bạn thân mê trai mà nhát cáy của nó .Tiểu Vy cũng chán phải nghe mấy lời này ,với nó trai đẹp thuộc vùng ngoài phủ sóng của bản thân ,vì thế nó sớm đã cho ra ngoài tầm nhìn .Nói cho chảnh vậy thôi ,nó biết thân biết phận của bản thân ,không dám treo cao té đầu

-Biết rồi ... - nó lạnh lùng trả lời trước sự hứng khởi của Ân Ân

-À..mà hôm qua thế nào ?

-Thế nào là thế nào?

-Giao hàng cho vip á ??

-Đừng nhắc nữa, nhắc tới là tớ muốn đánh cho cái đám lố lăng đó một trận .Dám coi thường tớ!! – Tiếng nó quát đã vang dội lại thêm phần đập bàn mình họa khiến cả lớp giật mình , lại không may cô chủ nhiệm cũng vừa bước vào .Cô giật bản mình rút cả giáo án trên tay.

Nhận được sự lố của mình ,Tiểu Vy cúi đầu chẳng dám ngước lên

-Thôi vào học rồi ,tí tớ kể cho nghe ,quay lên đi ? Cô chủ nhiệm của lớp sau khi trấn tĩnh lại giáo án ,lại trở về với dáng vẻ nghiêm nghị vốn có .

-Chào các em , Hôm nay lớp ta sẽ có bạn mới .Cô mong các em sẽ hòa đồng với những người bạn mới này – Tiếng nói uy lực của cô sau mấy cái tăng hắng sửa giọng .

-Chúng ta vỗ tay chào những người bạn mới nào !!

- Các em vào đi !!Cả lớp nhón nhào khi nghe tin giật râng , những đứa hám trai lại đứng ngồi không yên ,bọn họ cứ đứng lên nhón nhào bởi những chàng hotboy .Còn những kẻ con trai là phải to mắt trằm trồ nhìn muốn lọt cả trông đen ra ngoài nhìn hotgirl mới của trường .Nguyên nhân của hiện tượng đó là ba kẻ mới nhập học hôm nay .

-Xin chào các bạn .Minh tên là Trần My My.Mong các bạn giúp đỡ- giọng nói thanh thoát của người bạn mới khiến cả lớp nhón nhào .

Cô nàng My My này đúng với bản chất tiểu thư với làn da trắng nõn cùng cặp mắt to hàng mi cong ,đặc biệt hơn hết là vóc dáng rất chuẩn .Điều này cũng đủ khiến đám con trai lớp nhìn chẳng chớp mắt .Cái lớp giờ đây ồn ào như cái chợ ,lại được tăng năng suất bởi những tiếng la hét như fan cuồng của những đứa con gái hám trai .hazzz hiện tại nó như lạc vào vườn sở thú của những kẻ quái lạ ...

-Hi ! tên tôi là Hoàng Thanh Phong – Hoàng trong hoàng gia – Thanh trong thanh thoát .- lời chào sốc của hấn đưa ra khiến cả lớp có một trận cười, khiến vẻ đẹp quyến rũ của hấn trong mắt nữ sinh càng tăng cao . Hấn với dáng vẻ thanh lịch xen lẫn phong cách Bad boy ... một phong cách sống động và nhộn nhịp của những cậu ấm .Toát lên vẻ đa tình trong ánh mắt đen , vẻ đẹp mê hoặc của hấn là đôi mắt ấy .Càng khiến các cô mê mệt với mái tóc nâu dề óng à với kiểu tóc undercut. Đôi môi chế quyến rũ chết người Có thể nói với vóc dáng chuẩn này ,hấn khiến bao cô có thể tự dâng hiến .

-Chào mọi người , mình là Lâm .Rất vui gặp mặt ! – giọng nói ấm áp vừa cất khiến cả lớp như nín thở ,rung động . Một chàng trai với dáng vẻ hiền lành nhưng đầu đó có khí chất lạnh lùng trong đấy .Anh nhẹ nhàng trong màu áo sơ mi trắng với mái tóc đen đơn giản . đôi mắt đen nâu cùng với đôi mày rậm .Có thể khiến các cô mê mệt là chiếc mũi cao ấy và đôi môi quyến rũ . Anh với tổng thể như một chàng bạch mã hoàng tử trong mắt nữ sinh mơ mộng.

Anh chàng Lâm này có giọng nói có thể khiến người ta chết mê chết mệt ngay từ lần đầu gặp .Một lãng tử lãng mạn , giọng nói này khiến một con người từ này giờ chỉ cảm đầu mà ngủ ,không màng thế sự ,phải ngẩng đầu ngược nhìn dung nhan của chủ nhân nó .Bởi nó có lẽ chút gì đó rung động bởi giọng nói ấy , một chút ấm áp ,một chút quan tâm và cả một chút lịch thiệp trong lời nói ấy .Thật bất ngờ , giây phút nó ngẩng nhìn là lúc chạm mắt anh .một ánh mắt dịu dàng và ấm ,con tim nó như đang đập liên hồi ,một cảm giác bối rối lan tỏa ,nó quay nhanh về hướng bên cạnh .

Cũng trời xui đất khiến ánh nhìn dạo quanh của hấn dừng ngay ánh nhìn của nó .Cả hai như điện giật ,co cứng người, nhìn nhau như trời trồng .Một ánh nhìn xẹt lửa như thể sắp có chiến tranh xảy ra .Hấn nhìn nó nghiêng rặng hung tợn .Nó nhìn hấn với con mắt max dữ .Mối thù hận hôm qua chưa báo ,nay có dịp gặp mặt khiến cả hai như lên dây cót của sự chiến tranh .một mùi ám khí lan tỏa quanh hấn và nó khiến nhiều người khó hiểu .Mọi chuyện lại phức tạp hơn khi cô chủ nhiệm bảo tự tìm chỗ ngồi .Mọi người đổ xô nhìn về chỗ trống của lớp .nơi đó chỉ có thể là nơi cuối lớp ,vốn vẹn 3 chỗ đủ cho 3 người . Vấn đề còn lại chỉ là sắp chỗ .

Hấn bước nhanh thoăn thoát với luồng ám khí sẵn có đến ngay trước mặt nó phán một câu khiến cả lớp ôm hận

-Em sẽ ngồi tại đây! – Như một lời thách đấu với nó

-Em không đồng ý – tiếng nó phán bác khiến cô một phen giật mình

-Sao thể lớp trưởng? – Cô chủ nhiệm khó hiểu trước hoàn cảnh hiện tại.

-Tại cậu ấy hơi quá ?.. à không ..ý em là em bị dị ứng mùi nước hoa của cậu ta ! - Tiểu Vy nói mà không kiêng nể khiến cả lớp như đang trong hỏa diễm son ,con nóng nhiều người bùng phát ,trong đó có hấn kẻ được đưa ra làm trò cười .

-Cô nói gì ?? – Tiếng nói uy quyền đầy sắc lạnh của hấn ,khiến ai ai cũng phải khiếp sợ .

-Thôi được rồi ,lớp trưởng em đừng gây loạn nữa .mấy đứa vào chỗ hết cho tôi!! Nhanh lên – tiếng nghiêm nghị của cô chủ nhiệm làm xua tan bớt bầu không khí căng thẳng ,ngột ngạt này.

Và mọi chuyện đã định hấn và nó – oan gia phải ngồi cùng bàn .Anh và cô nàng My My ngồi cùng bàn ,mọi thứ diễn ra căng thẳng quanh bàn hấn và nó .Ánh nhìn cả hai ai cũng thể như xẹt ra tia lửa điện .Bởi uy lực của nó quá mạnh ,khiến cả lớp không ai dám nhìn dù chỉ là liếc qua.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Phút Rung Động Đầu Đòi

Tiết học đầu cứ thế trôi qua trong căng thẳng và mùi mâu thuẫn nồng nặc lan tỏa cả lớp .Như được phóng sinh khỏi chốn tù tội nó thoải mái vron mình không hay lại trùng tên kia .

-Yah ,cái con nhỏ này – Tiếng bực dọc của hấn la vang khiến cả lớp phải hoảng sợ , luống cuống chạy ra khỏi nơi thị phi này

-Gì chứ ? – Uy thế nó cũng không giảm ,cứ thế ngang bướng cãi .

-Cái con nhỏ xấu xí ngang ngược này !!

-Anh nói ai ngang ngược – Nó tức điên lên nắm lấy cổ áo hấn toan cho kẻ này vãi đấm cho bỏ tật sặc láo. Thì tiếng nói ầm ập của anh làm cắt ngang cuộc chiến này lửa này ,

- Hai người cho tôi xin đi ! Thôi Phong, My My rủ đi căn tin kia,mình đi thôi! – Một lời nói đủ uy lực khiến nó phải buông tay ,chấm dứt cuộc chiến khi hấn bỏ đi.

Tuy đã kết thúc nhưng hòa trong người không nguôi phần nào, nó vẫn tức điên lên khi cái tên trời đánh đó lại dám kêu mình là con xấu xí ...Con lửa trong nó dâng trào hơn nữa,hiện tại như lò luyện đan của Thái Thượng lão quân

Bạn thân nó không biết con lửa sắp bùng nổ vẫn cố gặng hỏi cho ra ngọn ngành câu chuyện oan gia này.

-Tiểu Vy ,cậu với cậu ta sao vậy? Tớ thấy hai người như nước với lửa ấy? – Ân Ân khó hiểu hỏi nó cho ra lẽ.

-Hắn ta là khách vip mắc dịch hôm qua đấy! – Nó kể mọi chuyện ,mọi chi tiết của cuộc ẩu đả giữa nó và hắn .

-Cái gì ? cậu ta xấu tính thật ? Đẹp trai mà ăn nói vô duyên thế – Ân Ân phán cho hắn ta một câu bình phẩm nhân cách ,khiến nó cũng phải phì cười ,ngươi giận.

-Thôi tớ đi xuống phòng y tế đây! Xin phép giúp tớ ?

-Này ,cậu lại cúp học hả ?

-Ừ ..tớ muốn nằm ngủ một giấc ! – nó vừa nói đã tiến bước ra cửa ,tiến đến phòng y tế ,nơi có thể thả hồn mình trong những giấc ngủ say sưa.

-Này ,Tiết 3 là tiết của từ thần NH3 đấy - Tiếng Ân Ân mách bảo ,bởi tiết 3 là tiết hóa của thầy giám thị được cả lớp đặt biệt danh mật mã NH3.

-Tớ biết rồi – Tiểu Vy tiến nhanh ra cửa bỏ lại con giận dữ của mình .

Nó băng qua sự ồn ào của những dãy phòng học , băng qua những tiếng cười đùa của học sinh nơi đây ,Tiểu Vy tiến tới căn phòng êm ả ,thanh bình của màu rèm cửa trắng ,đâu đó phảng phất mùi thuốc sát trùng càng khiến người ta dễ đi vào giấc ngủ.

-Em nằm ngủ tí, tan tiết chị gọi em dậy nha ! – tiếng nói vang lên trong căn phòng yên tĩnh .Nó bước vào đặt lưng mình xuống chiếc giường bệnh .Một cảm giác thoải mái khó tả ,nó vươn mình ,miệng mỉm cười thưởng thức

- YAH! Thiên đường là đây ! – tiếng nó reo hò hạnh phúc

-Ồ..lớp trưởng cũng cúp cua đấy à ? – giọng nói ầm ập xen lẫn trêu chọc của Lâm vang lên khiến nó giật mình

-Bà bán chết cha à ! – câu liệu lờ miệng của nó khiến anh cười bó tay với đứa con gái nam tính này.

Cũng bởi tính hậu đậu vốn có, nó không hay có người khác trong phòng ,cứ thế mà bung lụa thả ga ,không biết ngượng. Lâm – kẻ không mời mà đến , không hẹn thấy toàn vẹn những hành động vô tình này của nó ,cũng ngượng ngùng không kém .

-Không ngờ lớp trưởng lại cúp học nhỉ?

-Gi chứ? Ai nói tôi cúp học ? tôi...bị ...đau đầu... - nó lắp bắp không thành tiếng ,không biết sự hồi hộp đang lấn áp cái tính mạnh dạn của nó ,khiến nó cứ nứ tính hấn ra .Phải chăng không gian riêng tư này khiến nó ngại ngùng chăng... .

-À... - Một chữ trả lời huyền bí , nó chưa kịp suy nghĩ đã cảm nhận được bàn tay ai kia sờ sờ trán mình .Một bàn tay ầm ập như thể giọng nói ấy ,lâm xoa nhẹ vầng thái dương của nó ,

Một hành động nhẹ nhàng sự ầm ập đang lan tỏa ,khiến nó như chết lặng tại chỗ ,tim đập nhanh liên hồi ,đôi gò má Tiểu Vy nóng hổi lên có vẻ như ửng hồng như người say. Giây phút ấy với nó như ngưng đọng ,mọi thứ không di chuyển ,nó nhìn anh bằng ánh mắt ngạc nhiên và xen lẫn sự rung động .Mọi thứ dường như quá đột ngột với nó ,nhưng lý trí vội vàng kéo nó về với thực tại ,toan gạt tay anh ra thì kẻ kia đã nắm chặt tay Tiểu Vy kéo sát người nó lại ,ôm trọn nó trong vòng tay .Tình huống oái oàng gì đang xảy ra ,Tiểu Vy như chết trung từ giây phút đó ,mọi thế thủ võ oai hùng không biết đã mất sạch từ đây.Cả hai như thể không chuyển động ,nó chỉ biết nhìn trung đôi mắt đen nâu đầy uẩn khuất của Lâm ,không biết thực tại bản thân đang lạc vào thế giới huyền bí nào.

Anh nhẹ nhàng đưa tay qua những nếp tóc xoắn rối của nó lấy ra chiếc lá ủa đầu đầy rớt vào .Nó hiện giờ như được trở về với thực tại đây anh ra trong bối rối khó tả.

-này ,làm gì thế ? – giọng nói đôi chút đanh đá

-Chỉ là giúp lớp trưởng bớt đau đầu thôi - một lần nữa giọng nói ấy càng ầm ập hơn ,khiến nó muốn rụng tim từ giây phút ấy .

-tào lao! ĐI nhanh dùm cho tôi nhờ ! – Tiểu Vy hồ thẹn chỉ biết đuổi Anh đi .nếu không có lẽ cô sẽ xỉu vì lên cơn đau tim mất .

Anh cười thích thú bỏ về lớp ,bỏ lại con nhỏ như sắp chết vì con đau tim của mình .Tiểu Vy ngồi phịch xuống giường thờ hồn hèn , tay nó vẫn còn cảm giác run ,tim vẫn còn đập nhanh và hơn thế mặt nó ửng đỏ lên vì xấu hổ .Những dấu hiệu khác thường này khiến nó hoang mang ,bởi trong cuộc đời học sinh của nó chưa từng rung động trước người con trai nào .Nó không xem trọng tình yêu ,nó chỉ nghĩ đến tiền và học vấn ,điều đó cũng khiến nó đi đến chức lớp trưởng dữ dằn ngày hôm nay.

-Tiểu Vy ...Bình tĩnh lại ...Bình tĩnh lại – Nó tự trấn an bản thân ,hít một hơi thật sâu trấn tĩnh tâm trạng lại .

-Trời ơi..sao vẫn còn nóng ..tim vẫn còn đập nhanh vậy nè

-Không được ...không được mình phải làm sao đây - nó cuống cuống với tâm trạng hỗn độn trước nay chưa từng có.

Hiện tại nó như con lật đật múa mai quay cuồng quơ tay múa chân nào là luyện khí công ,rồi lại thụt dầu ,cả tập nhảy lên nhảy xuống để không suy nghĩ đến giây phút ấy, chỉ cách đó mới có thể mới khiến tim nó bình thường trở lại ..nếu không nó phải vào lớp với bộ dạng khó coi này ,chắc có nước củi mặt suốt đời với cái lớp oái ăm đó ,chưa kể thêm một kẻ thù không đội trời chung là hần .Hần ta thế nào cũng thừa cơ hội đánh vào điểm yếu này của nó mà tiêu diệt .

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Hình Phạt Tử Thần

Sau một tiết thư giãn cùng với những bài vận động bắt đầu dĩ nó đã bình tĩnh trở lại lớp ,bởi cái tiết học gê sợ này không tài nào nó cúp được .Đó là tiết hóa của thầy giám thị trường với biệt danh vua hình phạt .Mọi thứ qua tay kẻ đó đều là hình phạt gê sợ với học sinh .Thầy ấy nổi tiếng với sự nghiêm khắc 100/100 ,những lỗi nhỏ bạn cũng sẽ phải chịu phạt với những hình phạt tương ứng .Và đại kỵ nhất với tên thầy ác ôn này là cúp học hay nghỉ học không xin phép và kẻ cả có xin phép cũng sẽ có hình phạt cho tội nặng này .Đây có thể được coi như tội tạo phản phải bị chém đầu .Nỗi ám ảnh của cả trường không ai khác là giám thị .Bởi thế ,có cho vàng nó cũng không dám cúp ,kể cả có bệnh vẫn lếch xác vào trình diện .

Tiểu Vy hồi hả chạy vào lớp cho kịp giờ chuẩn bị mọi thiết bị cần thiết cho việc giảng dạy .Nó nhanh nhẩu sắp xếp mọi chuyện đầu vào đây rồi về nơi an tọa và cũng tỉnh cơn nó chạm mắt Lâm .Một tình huống báo động khẩn cấp ,tim nó đập mạnh ,mặt bắt đầu nóng dần lên.Nó lúng túng cúi đầu về chỗ trong con bối rối khó tả không hay và phải tên chết bầm là hần . Hần cũng vào lúc nào không hay, đã nằm ngủ lì nơi đây bị nó đánh thức.

-Này ,cô muốn chết hả ? – tiếng hần hét trong cơn tức giận

-Chết cái đầu anh ? mau tỉnh mà học tiết của tử thần NH3 kìa ? Anh muốn sống thì tỉnh táo lên ? – Nó lèm bèm vài thứ linh tinh khiến hần khó hiểu .

Tiếng đi lẹp xẹp cùng với tiếng gõ thước gỗ trên tay như báo hiệu thầy đã vào lớp . Bầu không khí ở lớp khác hẳn sáng nay , im lặng ,hồi hộp và xen lẫn những nỗi sợ của các học sinh .Bởi ông thầy giám thị này không phải dạng đùa.

Thầy bước vào lớp với dáng vẻ nghiêm nghị ,uy quyền với cây thước gỗ trên tay ...Cả lớp cứ như đứng hình với tử thần học đường này cứ đứng như trời trồng khó hiểu

-Các em bị mụn nhọt hay gì mà không ngồi xuống đi? – Tiếng nói uy lực vang lên khiến trấn tĩnh tức thời với 30 người nơi đây.Họ nhanh chóng ngồi ngay ngắn và đứng vị trí chờ mệnh lệnh .Bầu không khí yên lặng ,chỉ còn nghe tiếng thở nhẹ của các học sinh và tiếng nhịp chân của thầy giám thị.

Giây phút phán án tử còn hồi hộp ,căng cả dây thần kinh hơn chính là giây phút thầy thốt lên một câu như treo án tử với học sinh

-Trả bài cũ ! Đóng tập sách lại hết cho tôi! Mọi sự than vãn trong âm thầm chiếm lấy không khí im lặng này .Có lẽ lúc này đây,bản thân mỗi người đang cầu nguyện cho qua kiếp nạn chết người này .Bởi lên trả bài chỉ có con đường phạt dù bạn đã học thật kỹ lý thuyết .Nó như bài toán khó sẽ được đưa ra hay những câu hỏi vô nghĩa của giám thị đưa ra cũng như đó là con đường dẫn bạn đến hình phạt.

-Hồ Tuấn Kiệt – đó là cái tên trùng số của ngày hôm nay Không khí lớp học như chia ra hai phía rõ rệt ,một bầu không khí nhẹ nhõm ,vui mừng và may mắn .Và ở bậc giảng kia bầu không khí tuyệt vọng , run sợ và ám khí bao quanh .

-Có học bài không ? – lời tiền đề quen thuộc trước khi bước vào tra tấn của tử thần NH3

-Dạ...dạ... - Tên học sinh xui quẩy run sợ ấp a..áp ứng

-Có không ? – Một giọng nói lớn khiến cả lớp như giật mình ,Kiệt thì như theo quán tính trả lời nhanh nhất có thể .

-Có

-Vậy đọc đi ?

-DạA...Hỗn Hợp hữu cơ là ...a...a.. là hỗn hợp ...dung dịch củaXYZ.....

-Có học bài ... tạm được !

-Dạ em cảm ơn thầy – Kiệt mừng rỡ lấy nhanh cuốn tập trên bàn toan về chỗ cho thoát kiếp nạn ..thì ...nào ngờ ...nạn chỉ mới bắt đầu ..

-Này ..em đi đâu đó ...chưa xong đâu

-Vậy thầy hỏi em phân bố là hỗn hợp vô cơ hay hữu cơ ...? Vì sao ? chứng minh ?

-- dạ ...dạ... - một loạt câu hỏi được đưa ra khiến Kiệt ngớ người ngơ ngác /

-Trả lời lâu ..phạt .. Hít đất 30 cái cho tôi ! Cái em nữ ngồi bàn 3 mặc áo hồng á lên ngồi lên lưng cho bạn hít đất

Một hình phạt như trời giáng khi phải hít đất với cục tạ mỡ 60kg của con béo của lớp ...khiến Kiệt như chết lạng tại chỗ ,riêng cả lớp lại khoái chí cười khoai khoái trong lòng ...Bối bạn bè tốt là thế đấy !

Bầu không khí ngột ngạt này như kéo dài bất bởi giờ giải bài tập ,đây cũng là thời gian sống duy nhất trong 45 phút học cùng tử thần .Cả lớp như thở nhẹ rừ rì nho nhỏ ,không dám lớn tiếng.Riêng phần nó như được co duỗi sao bao nhiêu phút căng cứng lưng để nghe giảng và giờ là thời khắc giãn gân cốt .Nó bẻ mình ,bẻ cổ cho thoải mái ,không quên liếc nhìn Lâm .Hình ảnh Lâm hiện tại như một thần tượng ,anh cầm bút viết viết mang dáng vẻ chuyên nghiệp .Nó như hút hồn bởi vẻ đẹp đó nhìn anh không chớp mắt .Không hay kẻ kia cũng nhìn mình không ngớt ,hắn ngẫm hiểu ra vài thứ ,kiểm chuyện đo ván trả thù riêng

-vịt xấu xí ,cô bị anh chàng đó mê hoặc rồi à? Này trèo cao quá rồi đấy – lời nói châm chọc mỉa mai từ hắn

-không liên quan tới anh – nó nhếch mép bỏ lơ câu hỏi vô duyên của hắn

-Xem ra tôi đoán đúng rồi ,mặt cô đỏ lên như mông khi rồi kìa kkkk – Hắn cười giọng khoái chí không hay mình đã châm ngòi cho quả bom trong nó.

-Này ! – tiếng nó hét lớn khiến tất cả tập trung nơi bàn hắn và nó ngự trị, hơn thế nữa có cả ánh nhìn xẹt lửa của tên giám thị khó tánh.

-Hai em làm ồn gì đó, ra khỏi lớp cho tôi! – tiếng quát lớn của thầy khiến cả lớp run sợ ,e dè và có cả lo sợ cho hai tội nhân kia .

Nó và hắn bị tổng cô ra ngoài lớp ,mọi chuyện chưa dừng lại ở đó .Hình phạt đơn giản của thầy ác ôn kia càng khiến cả hai khổ sở. Dụng cụ phục vụ cho việc hành hình là mấy cái xô nước đầy uy lực kia.

-Đứng tẩn cho tôi ...Đổ một giọt nước nào ..đừng trách tôi vô tình – Hình phạt đưa ra như thánh chỉ không một khoan nhượng nào có thể xảy ra.

Cả hai khổ sở với cái hình phạt giết người này .Đôi tay họ dần dần mỏi ,run run lên vì đau ,điều này càng khiến con tức giận cả hai dâng trào ,tiếp tục cuộc tranh luận

-Này tại cô mà tôi bị vạ lây đấy! – hắn quát tháo đồ lỗi cho nó

- NÀY ,Đừng có ngang ngược như vậy chứ ? tại anh kiểm chuyện tôi trước nha – Nó cũng không chịu thua ,đẩy trách nhiệm qua tên sắc xược kia.

-Tại cô

-Tại anh

-Tại cô

-Tại ..anh

Điệp khúc Tại cô / Anh kéo dài mười giây được cắt ngang bởi giọng nói lạnh lùng vô cảm của thầy ác ôn

-Còn sức để cãi nhau .Tốt tôi nay hai em trực trường cho tôi – hình phạt mới đưa ra từ giám thị không khỏi khiến nó và hắn như một lần nữa rơi vào vực thẳm

-Cái gì ? - Cả hai đồng thanh trong sự ngạc nhiên

-Thầy ơi ,em nghe nói tối nay cúp điện tại khu vực này mà – tiếng nó phản trần lý do để tránh khỏi hình phạt đáng chết này

-ừ ..cúp tui mới kêu tui em trực ..làm cho tốt cho tôi ,mai tôi lên kiểm tra camera không có trực là biết tay với tôi – Glọng nói lạnh lùng bỏ lại sao con thịnh nộ của hai người

-ThẦY ..thầy ơi...- tiếng nó kêu trong vô vọng

-Này tại anh đó, giờ phải làm sao đây

-Sao trắng gì nữa ,trực thôi – Hấn thân nhiên nhận phạt ,bởi hấn biết bản thân sẽ không phải làm gì ngoài đi theo xem nó làm.

-Anh... - Nó bỏ đi trong con tức đến văn phòng đoàn tìm đèn pin cho cuộc tuần tra tối nay .

-Này – Tiếng nó réo giục hấn

-Đi nhanh lên

-Cái con nhỏ này ,con gái gì thô lỗ ,hung dữ như cọp ..Đúng là mẫu người mình ghét cay ghét đắng mà - Hấn chửi thầm trong bụng cái tên oan gia oan nghiệt của mình.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Xin Đừng Bỏ Tôi Một Mình!

Màn đêm dần buông xuống bao trùm lấy khung cảnh yên tĩnh nơi trường học .Màu bóng tối xé tà mon men chút ánh sáng yếu ớt của ngày hòa trong sự tĩnh lặng bởi ngôi trường cấp 3 .Nó run sợ ,hồi hộp miệng cứ lẩm bẩm cứ như cầu nguyện cho bản thân an lành .Bởi ánh sáng dần dần biến mất chỉ còn những tia sáng yếu ớt của bóng đèn ,khiến nó âu lo .Chỉ thời gian ngắn nữa thôi kể cả ánh sáng yếu ớt cuối cùng đó sẽ tắt lụi bởi sự cúp điện vô căn cứ của nhà nước .Nó – kẻ hôm nay xui tận bảy kiếp và phải cái tên vô duyên xúi quẩy là hấn ,bởi sự ngang ngược của hấn đã và đang kéo theo nó gần đến nỗi sợ tới cùng .

-Này ,có đi nhanh lên không hả ? - nó hét to cho cái tên không biết họa sắp tới ,cứ đi thông dong như tản bộ ngoài vườn với dáng vẻ bất cần khó ưa ,đi nhanh hơn.

-Đi trực chó có phải đi chạy giặc mà cô gấp ? – Hấn phớt lờ sự hỏi hã của nó , bởi nét mặt và hành động cuồng cuồng của nó khiến hấn thích thú ,kiếm có chọc ghẹo cho hã con giận .

-Nhanh lên ,phải xong trước khi cúp điện ,anh hiểu chưa ?

-Tại sao?

-Anh cứ nghe lời tôi đi ,hỏi nhiều quá ,...nhanh lên Sự hỏi hã của nó khiến hấn khó hiểu ,vẫn thông dong tự tại như đi dạo ,khiến nó phải động thủ ,lôi đi như lôi của nợ .Bởi một lý do vô cùng cấp bách là nó sợ ...sợ bóng tối ...Bóng tối với nó như kẻ thù bất diệt nhất trong con người tuy thô lỗ ,mạnh bạo của bản thân .Bởi sự ám ảnh của tuổi thơ khiến nó không tài nào đối mặt được .Nó cần trong màn đêm đó ánh sáng dù là nhỏ nhoi cũng là sự sống của nó ,sự sinh tồn của nó trong bóng tối.

Nó như đang đứng trước ngưỡng cửa đi vào cõi chết ,tay chân hoạt động hết cỡ ,chạy mở từng cánh cửa phòng học kiểm tra cho kịp giờ cúp điện .Sự hấp tấp của nó khiến bản tính tò mò trong hấn trỗi dậy ,tìm mọi cách trì trệ ,phá đám ,hấn đang mong mỏi chờ xem kịch hay của kẻ thù của mình .Hấn cứ hết đi chậm rồi lại than mỗi cân nghĩ khiến tiến độ công việc chậm đáng kể ,nó thì cứ như đang ngồi trên lò lửa ,thấp thỏm lo sợ ,không nói được câu gì .Cũng không biết từ lúc nào về lung tọng ,hồ báo của một lớp trưởng đã mất thay vào đó là sự nữ tính khác hẳn ngày thường

-Này tôi đi vệ sinh tí – Hấn viện cớ bỏ đi như đang thực hiện âm mưu gì mờ ám ,bởi hấn biết cũng đã đến giờ cúp điện ,hấn muốn tránh mặt dọa ma cho cái con vịt xấu xí này một phen hú vía ,trả mối thù oan nghiệt của nhau.

-NÀY...NÀY...- Tiếng kêu ấy vang cả khu vực hành lang lạnh lẽo

Nơi đây âm u .ma mị pha chút lạnh lẽo của những bậc thang.Một không gian yên tĩnh đến nỗi rợn người,nó thấp thỏm lo sợ .Đôi tay bắt đầu run run ,vàng trắng đã đầy rẫy những giọt mồ hôi lạnh .Nó cứ dán mắt vào lối đi của hấn ,mong chờ sự xuất hiện của hấn .Sự sợ hãi khiến nó xem hấn như một tia hi vọng cuối cùng để giải thoát bản thân khỏi ngục tối này .Nó chưa bao giờ mong mỏi hấn như mong một vị cứu tinh.Tiểu Vy cứ hồi hộp chờ đợi ..và chờ đợi ...

Bỗng ...

Một sự chớp nháng ,mọi ánh đèn của ngôi trường đều đồng loạt tắt hấn đi ,báo hiệu đã cúp điện .Một màn đêm tối không một ánh sáng bao quanh cả ngôi trường .Nơi cầu thang chật hẹp ,tối tăm hình bóng sợ hãi của Tiểu Vy cũng mờ nhạt .Tìm nó bỗng đập nhanh ,khó thở ,đôi chân như mất cả sức lực nó loạng choạng ngã quỵ ...tiếng thở dốc nhanh dần khiến nó đau lòng ngực ,đôi tay lạnh mất cả sức lực ,chiếc đèn pin nhỏ văng ra xa ,khiến ánh sáng tồn tại duy nhất chưa kịp mở .Nó đau đớn ,khó thở ,những dây thần kinh như được căng hết mức ,khiến mọi giác quan mờ nhạt ...Sự sợ hãi chiếm lấy toàn bộ tâm trí ấy .Từ đâu trong màn kí ức hình ảnh đứa bé ngồi co ro trong góc phòng tối tăm ,không một ánh sáng .quanh đứa bé là những côn trùng đáng sợ ,những con chuột bản thủi ,khiến đứa bé ấy hoảng sợ tới cùng.Nó sợ đến mức không còn sức lực khóc thành tiếng .Ánh mắt đứa bé chất chứa sự sợ hãi ,hoảng loạn tới cùng ,nó hoảng sợ đến ngất đi lúc nào không hay ...Nó trong cơn hoảng loạn ,thần trí hoang mang khiến nó ảo giác sinh ra ảo

ảnh .Cảnh tượng ám ảnh nó từ lúc lên 7 đến nay ,sự tối tăm mù mịt này như nó đã phải chịu trong quá khứ .Mọi ảo ảnh hiện lên rõ nét ,khiến tâm can-
g nó càng đau hơn ,đường như nó không thể chịu đựng được ...rơi vào hôn mê trong tâm trí nửa tỉnh nửa mê

-Này Tiểu Vy ,cô bị sao vậy ? – Hấn hốt hoảng chạy đến đỡ lấy nó trong tình trạng ngất xỉu .Hấn vắng mặt đôi phút chỉ để chuẩn bị cho kế hoạch nhất
ma của mình ,nhưng mọi chuyện không ngờ khi thấy nó như thế này

-Này ,này tỉnh lại đi - hấn lo lắng xen lẫn sự hồi lỗi khi khiến nó ra nông nổi

-Tôi ..tôi sợ lắm ...Đừng bỏ tôi một mình! – giọng nói nhỏ, đứt quãng của nó sau con lay tỉnh của hấn.Nó như tìm được nguồn sáng của bản thân ,trút
sức lực cuối cùng nắm lấy tay hấn và rơi vào giấc ngủ hôn mê.

-Tiểu Vy ..Tiểu Vy – tiếng hấn gọi lớn trong màn đen bao phủ im lặng .sự ân hận đầu đó là sự lo lắng,quan tâm với nó .

Hấn nhìn xung quanh kêu lớn tìm sự giúp đỡ nhưng trả lời sự kêu cứu đó là sự im lặng của màn đêm .Hấn nhanh nhất có thể bế xốc nó dậy trong vòng
tay .Hấn cứ bế cứ chạy thật nhanh qua những bậc thang tối tăm .Sức lực như dần cạn kiệt bởi đã đi qua không biết bao nhiêu bậc .Sự đuổi sức bao lấy
hấn ,đôi chân như mất cảm giác khuy gối xuống sàn gạch lạnh lẽo .Mọi thứ diễn ra như tuyệt vọng không thể đi tiếp ,hấn nhìn nó trong sự lo lắng của bản
thân .Bao sự quan tâm ,lo lắng khi nhìn về mặt xanh xao của Tiểu Vy ,đôi chân hấn từ từ đứng vững dùng hết sức bình sinh đưa nó ra khỏi bóng tối tối
tăm của ngôi trường này.

Hấn với mồ hôi nhễ nhãi ,đôi tay như tê cứng ,đau đớn nhưng vẫn ôm chặt lấy nó .Đôi chân trong vô thức cứ bước những bước thật dài đầy đau đớn.Sự
đau đớn lan tỏa cả phần lưng khiến hấn chột đứng lại đôi chút rồi lại sải bước nhanh ra cổng.Noi công trường là sự nhộn nhịp của con đường nơi đây ,sự
may mắn có lẽ đã mỉm cười với hấn và nó .Không những một chiếc mà có những nhiều chiếc taxi đậu quanh đó .Bởi đây là nơi thường lui tới những chiếc
taxi quen thuộc .Hấn dùng hết sức còn có thể đến chiếc taxi gần nhất ...Cùng lúc đó cũng là lúc hấn phải ngã quỵ ,bởi sức cùng lực kiệt

-Mau..mau đi..đến bệnh viện – Tiếng nói hòa với tiếng thờ gấp của hấn khi gõ cửa xe

-Á MẸ ƠI - Ông tài xế được một phen hú vía ,bởi đêm tối mịch lại xuất hiện chàng trai rũ rượi với mái tóc ướt đẫm mồ hôi ,miệng khô khốc ,ánh mắt
như vô hồn ,khiến ông ây cứ nghĩ ma ,một phen giật tim .

Sau vài giây định thần tài xế mới hấp tấp đỡ Tiểu Vy vào xe tiến thẳng đến bệnh viện .hiện tại hấn ,như vắt cạn năng lượng ,cả người mệt mỏi ,cứng
đơ,ngồi thờ hờn hèn nhìn nó trong muôn vàng lo lắng ,không quên xen lẫn bức tức

-Cái con vệt xấu xí này ,ăn cái giống gì nặng kinh thật ? – lời trút giận của kẻ kia khi như muốn chết với bài vận động bắt đắc dĩ này .

Bệnh viện “ Nhân Đức”

Nó sau ca khám lâm sàng cũng được tiêm thuốc an thần để bình ổn lại tâm trí hoảng loạn ,hiện tại đã được đưa vào phòng bệnh .

Hấn mệt mỏi lê bước đến cạnh giường bệnh của Tiểu Vy ,lâu lâu lại ngấm nhìn gương mặt dần hồng hào lại của nó ,đầu đó ẩn hiện những chấm tàn nhang
bên má .Mái tóc xoăn rối càng khiến hình tượng hiện tại của nó như chú hề .Khiến kẻ như hấn bất chợt cười vô cớ ,hấn cũng không thể nhận thức rõ
mình đã cười tự lúc nào .khi nhận thức được cuộc trò chuyện của giường bên ,bẽn lẽn hổ thẹn

-Thằng bé thương bạn gái nó quá chứ?

-Đúng là tuổi trẻ yêu đương nồng nhiệt thật – tiếng trò chuyện cười đùa của hai bà lão về chuyện tình tưởng tượng của nó và hấn

Hấn chỉ biết giấu mặt qua bàn tay của chính mình ,hổ thẹn không dám ngẩng đầu .Kẻ hiện tại gây họa thì chỉ biết nằm cho khỏe thân ,còn hấn phải ngồi
trông như trông trẻ ,khiến con bức tức càng dâng cao ,chửi thầm trong bụng .

-Đúng là cái con nhỏ này ,thành sự thì ít bại sự thì nhiều...

Màn đêm lạnh giá của bệnh viện ,lấp lóa những ánh sáng yếu ớt của ánh trăng qua khung cửa .Màu trắng của rèm cửa càng tô lên nét giá lạnh nơi đây
.Nơi ánh sáng chiếu rọi những tia sáng nhỏ ,nơi nó chìm sâu trong giấc ngủ .Hấn lặng người nhìn xa xăm khó đoán. . .

Tâm tư tình cảm vẫn mờ ảo Vẫn chưa thể tìm ra lời giải đáp

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cảm Xúc Lẫn Lộn

Buổi tối lạnh lẽo nơi bệnh viện khiến người ta rùng rợn hơn với những âm thanh lạ lùng của màn đêm yên tĩnh .Chỉ một tiếng động nhỏ cũng khiến người
nơi đây tỉnh giấc ,phá tan giấc ngủ yên bình .Hấn đang trong cơn ngủ say tự thưởng cho bản thân sau thời gian mệt mỏi ,kiệt sức ,lại giật mình tỉnh giấc với

âm thanh inh ỏi của điện thoại reo

-Chết tiệt ! - hấn trong cơn bức dọc lò mò tìm nguồn âm thanh đáng nguyên rủa đó .

Sự phá đám không nơi nào xa chính là chiếc điện thoại của nó ,ai đó đã nhấn tin in ỏi phá tan cơn ngủ say của Thanh Phong ...

-Đúng là , chủ nào điện thoại đấy , phiền phức như nhau – Hấn bức tức chửi thề ,bất bình cho bản thân cũng tò mò xem tin nhắn ai gửi vào lúc đêm thế này ..

Tin nhắn ai đó được gửi đến tới tập với tên chị Tiểu Hân

- ba sắp về ,mày liệu hồn cái miệng mày đó

-Đừng có mà ăn nói linh tinhVà có cả tin nhắn của Mẹ Kim Ánh cùng vài cuộc gọi nhờ

-Mày trốn đưa tiền sinh hoạt nên không về nhà phải không ? Mai đưa liền cho tao

-Trong tuần này ba mày về , mày ăn nói cho cẩn thận , không là ra đường ở nhà con !Lướt qua những dòng tin nhắn đầy sự căm ghét ,đầu đó hấn thấy bản thân mình thương cảm cho số phận của nó .Có lẽ sự yêu thương trong gia đình không hiện diện .Thoáng nghĩ ,hấn cảm nhận được những mối quan hệ phức tạp trong gia đình Tiểu Vy .Bao cảm xúc ngổn ngang khó tả .Một cảm giác yêu thương ,bảo vệ với nó trỗi dậy trong tim hấnChợt nhận thức được cảm giác lạ lẫm này của bản thân hấn tự trấn tĩnh bản thân

-Mình điên rồi ! – hấn lắc đầu khó hiểu tâm trạng của chính bản thân mình

Trời cũng đã tờ mờ sáng với những tia sáng yếu ớt của ánh trắng còn sót lại , gió thổi nhẹ qua rèm cửa bệnh viện khiến không khí càng lạnh hơn , bởi cũng đang vào mùa đông lạnh giá ...thời khắc những cái lạnh chiếm lấy thời tiết .Hấn nhẹ nhàng nhìn nó ,một khuôn mặt xấu xí nhưng lại cảm thấy đặc biệt hơn những cô gái hoàn mĩ kia ,khiến bất chợt đôi tay vô thức vuốt nhẹ đôi gò má lấm tấm tàn nhang kia ...Một cảm giác ấm áp lan tỏa qua tay hấn ,bỗng cảm giác khác lạ chiếm lấy thân thể này ,khiến hấn giật mình rút tay như vừa bị điện giật ...

-Điên thật. ... hấn ngượng ngùng sau tình huống oái ảng tự bản thân mình tạo ra...cứ ngập ngừng đi đến đi lui quanh giường bệnh khó hiểu ...Hấn cảm nhận được cái lạnh đầu đó lan tỏa ,nhẹ nhàng đắp chăn kín đáo cho Tiểu Vy và bước ra cửa sau cú điện thoại vô danh. ...

Buổi sáng tỉnh mơ với những âm thanh trong trẻo của những chú chim hót ngoài cửa sổ ,ánh sáng lấp lánh qua khe lá còn đọng lại những giọt sương đêm qua .Thiên nhiên hữu tình cũng khiến tâm trạng con người thư thái .Ấn Ấn nhẹ nhàng mở rèm cửa của Phòng bệnh ,đón những ánh sáng đầu tiên của ngày mới . Ánh sáng dịu nhẹ trong lành của buổi sáng mai . Những tia sáng chiếm lấy không gian phòng bệnh, nơi nó đang chìm sâu trong giấc ngủ , hàng mi cũng khẽ động đậy bởi sự đánh thức của ánh sáng ...Nó trong cơn say ngủ mơ hồ tỉnh giấc ,loáng thoáng nhìn thấy bóng dáng Ấn Ấn muốn phản ngạc nhiên.

-Cậu tỉnh rồi à ? Cậu đã khỏe lại chưa ? – Ấn Ấn nhanh nhẩu chạy đến bên Tiểu Vy khi nghe tiếng động thức giấc từ nó

-Sao cậu lại ở đây ? Cậu chăm sóc cả đêm à ? – Nó mơ hồ trong vô thức như chưa hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra với chính mình

-Đâu có ,tớ chỉ vừa đến thôi

-Vậy sao cậu biết tớ ở đây ?

-Tớ nhận được cuộc gọi của mấy cậu nên đến đây .Mà sao lại là giọng con trai .tớ cứ nghĩ tớ nhìn lầm số ? - Ấn Ấn kể lại khi mình nhận được cuộc gọi từ số Tiểu Vy ,nhưng là giọng người con trai nào đó ,khiến cô cũng muốn phân khó hiểu .

Lời nói đó khiến nó mông lung nhớ về cảnh tượng ngày hôm qua .Sự tối tăm của màn đêm ,đầu đó là tiếng nói vang dội xuyên tạc cả tiềm thức của nó

-Này tỉnh lại đi

-Tiểu Vy..Tiểu VyTiếng nói vang cả trong cơn mê của nó khiến nó mở mắt nhìn .Hình ảnh nó thấy là hấn- Thanh Phong với vẻ mặt lo lắng , đầy rẫy những giọt mồ hôi ...Nó dường như nghe rõ cả tiếng thở dốc và tiếng tim đập nhanh của hấn .

Đầu đó trong tiềm thức nó thấy mờ ảo hình bóng người con trai nhẹ nhàng đắp chăn cho nó trong cơn gió lạnh của bệnh viện ...Hình dáng cao ấy nó cảm thấy rất đỗi quen thuộc ...Mọi chuyện như được sáng tỏ khi nghe Ấn Ấn phân trần . Người đã chăm nó và gọi điện cho Ấn Ấn không ai khác là tên xấu xa kia . Một sự cảm kích đầu đó lan tỏa trong lòng ...tự lúc nào nó cảm nhận được sự tốt bụng hiếm có của tên xấu xa này.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Con Tim Hướng Đến Sự Ấm Áp

Thứ 2 đầu tuần Cũng như mọi ngày Tiểu Vy phóng trên chiếc xe phun khói của mình đến ngôi trường quen thuộc ..Sau 2 ngày cuối tuần không đến trường của mình .Nó với tâm trạng vui vẻ chưa từng có bởi niềm vui đó là Ba Tiểu Vy sắp về ,khiến nó vui vẻ lạ thường ,bởi đã không biết bao lâu Tiểu Vy chưa nhìn thấy gương mặt ba mình ,lần này ,nó mong chờ biết bao ...Nó trong tư thế yêu đời vui vẻ phóng đến trường ...-Chúc buổi sáng tốt lành nhé nobita – Lời chào quen thuộc cho chú bảo vệ kiêm người giữ xe không công của nó .

Nó tung tăng sải bước đến lớp lòng chợt nghĩ đến hân – kẻ có thể gọi là ân nhân của mình ,lòng chợt cảm kích khó hiểu , sự mong muốn gặp hân cũng như nói lời cảm ơn càng thúc đẩy nó đi nhanh đến lớp hơn.

Khi bước vào lớp hình ảnh nó nhìn đầu tiên là nơi bàn mình ,tìm kiếm bóng hình quen thuộc ,nhưng chỉ là sự trống vắng của chiếc bàn cuối lớp .Hân không đi học ...sự thật khiến nó đôi chút thất vọng thờ dài khó hiểu ..

-Này ,cậu còn mệt à – Ân Ân nhìn về mặt buồn bã của Tiểu Vy khó hiểu

-Không - Nó chẳng buồn tâm sự cùng nhỏ bạn ,vừa đặt chân đến bàn chỉ biết cầm đầu mà ngủ ,bởi sự chán chường đã khiến con buồn ngủ của nó dâng cao .

Chỉ sau tiết đầu nó đã chìm sâu trong con buồn ngủ ,thăng thờ khó hiểu .Tâm trạng chán chường không màng thực tại của nó khiến con bạn thân cũng e ngại

-Này ,Tiểu Vy ..sao trông cậu bơ phờ thế?

-Có sao ? - Nó vỗ vỗ mặt mình minh chứng cho sự mơ màng của bản thân

-Có ,nhìn cậu như xác sống vậy ,thôi đi xuống phòng y tế đi ?

-ừ cũng được ,,tớ nằm nghỉ một tí ...Xin phép giúp tớ nhé! Tiểu Vy vươn mình bước ra khỏi lớp- nơi phiền não, bản thân cô cũng không hiểu rõ .Sự trống trải đến lạ thường ,một sự thiếu vắng vô cùng lớn trong tiềm thức của nó khiến nó chán nản không tập trung được ,bèn đến phòng y tế thả hồn mình vào giấc ngủ.

Nó băng qua các dãy phòng học nhộn nhịp ,những học sinh nô đùa vui vẻ tiến đến phòng y tế ,chợt cảnh tượng đập vào mắt nó ,khiến nó tập trung hướng nhìn về sau vườn trường .Một cảnh tượng như nhuộm màu xung đột sắp diễn ra . Thoáng nhìn ,nó thấy hình dáng ai đó quen thuộc nhưng lại mờ mờ không rõ khuôn mặt ,bèn đến gần xem xét .Cảnh tượng hiện giờ nó thấy là một đám học sinh du côn bao vây lấy một người ,mỗi người đều mang trong mình xác khí nhìn duy nhất một người .Theo hướng những con mắt đám đông ,nó nhìn theo ,bỗng hình dáng của Lâm hiện lên rõ nét .Anh với nét mặt lạnh lùng ,không chút e sợ trước sự tấn công tập đoàn này .

Anh dùng những thế võ sẵn có trong người chống trả những đòn quyết liệt của bọn côn đồ kia .Từng thế võ được thể hiện ,vội dáng vẻ ngẫu nhiên khiến nó nhìn chẳng chớp mắt .Con tim bất chợt lại đập nhanh liên hồi khiến nó mất kiểm soát gương mặt đỏ bừng hân lên ,không hay bản thân vấp phải rễ cây đa ngã nhào vào giữa sân đang đánh nhau .Mọi sự chú ý như dồn về nó – kẻ không mời mà đến khiến nó đôi chút ngại ngùng ,áp a áp ứng phân giải

-à ...à.. tôi đi lạc ...không sao cứ tiếp tục đi...hay lắm ..hay lắm – Nó nói những lời vô nghĩa toan bỏ chạy nơi thị phi này thì đâu ai ngờ...

Nó chỉ vừa kịp gỡ chân ra rễ cây loạng choạng đứng lên , không biết họa lại tới tấp . Khúc gỗ to đầu đó lạc hướng bay về phía nó đang ngự trị ,khiến mọi giác quan như ngừng hoạt động ,bởi nó đang trong tình trạng nửa tỉnh nửa mê với vẻ đẹp chết người của Lâm.Nó hiện tại chưa định hình được cái gì bay đến mình chỉ biết đứng như trời trồng nhận lấy .Mọi thứ tưởng chừng như kết thúc với đau thương , như nguồn sáng vừa vụt qua .Lâm ôm chặt lấy nó ,dùng tay của bản thân đỡ lấy khúc gỗ đầy không một chút do dự .Một dòng máu tươi chảy ra từ tay anh khiến nó hoảng hốt và bắt đầu hoảng hốt hơn-này , anh có bị ngốc không ? Khúc gỗ to dùng đó mà lấy tay đỡ ? – Nó ngỡ ngàng trước hành động khó hiểu của Lâm ,đầu đó nó vẫn còn cảm nhận được sự ấm áp của anh lan tỏa nơi vòm ngực và mùi hương bạc hà phảng phất quanh đây,khiến con tim bất chợt rung động hơn.

Nó nhìn dòng máu chảy từ tay Lâm ,một sự bùng nổ giận dữ bùng phát ...Gương mặt nó dần đầy xác khí tay nắm chặt khúc gỗ tiến đến bọn côn đồ gây sự vô cớ kia ...Sự giận dữ như được phát huy về mặt hiện tại của nó khiến đám côn đồ kia e dè ..lùi bước bảo toàn bản thân ...

Nó trong cơn lửa giận dùng khúc gỗ trên tay biểu diễn vài đòn thế đánh oai hùng ...kết thúc màn là sự vỡ vụn khúc gỗ bởi sự kết hợp của sức mạnh tay và đầu gối .Chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta khiếp sợ người con gái này .nó như một lực sĩ uy quyền với sức mạnh của bản thân ,khiến đám côn đồ kia hoảng sợ chạy mất dép bảo toàn mạng sống .

Lâm từ lúc bấy giờ nhìn nó đầy ngạc nhiên .Anh kinh ngạc với tài võ thuật và sức mạnh của nó ,nó có thể so sánh với một đấu sĩ ,nếu so ra anh cũng không thể đánh thắng nó ,trong lòng có đôi chút khâm phục.

Nó sau màn biểu diễn của bản thân ,phủi tay tiến về phía Lâm trong dáng vẻ oai phong của sự chiến thắng

-Xong rồi đó ...bọn chúng không dám quay lại đâu ? – Nó tiến đến Lâm trong sự quan tâm ,lo lắng

-Cám ơn ! – lời nói vẫn nhẹ nhàng ấm áp như lần đầu gặp mặt

-Nhưng sao bọn chúng lại đánh anh?

-Tôi cũng không biết , kiểm chuyện vô cớ ấy mà - Anh ngỡ ngác cũng không biết lý do mình bị tập kích là gì ?Lý do đơn giản chính là sự đẹp trai của anh khiến những nữ sinh bị mê hoặc ,khiến các dân đàn anh mất mặt với sự thua kém dưới một tên công tử bột .Điều đó khiến lũ côn đồ hôm nay muốn dạy Lâm một bài học cảnh cáo.

Nó nhìn dòng máu chảy dài nơi tay Lâm ,chột lo lắng khôn nguôi

-Máu chảy nhiều quá ? – Nó nhìn dòng máu tươi nơi vết thương mặt đầy âu lo

-Tôi không sao ? – giọng nói âm áp thường ngày vang lên khiến nó đôi chút ngại ngùng

-Tay anh chảy máu rồi ! Đi theo tôi đến phòng y tế đi.

-Không cần đâu

-Nghe tôi đi ,không là bị nhiễm trùng đấy .

-Tôi ổn mà ..không cần đâu

-Này ,có đi không thì bảo ? – Bản chất hồ báo trong nó không tài nào thay đổi được dù là đứng trước trai đẹp ,sau khi hết nhẩn nại bèn bộc phát sự thô lỗ vốn có.

-Ừ..ừ... - Tiếng nó hét khiến anh giật mình ,tuân theo như tuân theo lời chủ của mình.Cả hai tiến bước đến phòng y tế trong sự ngượng ngùng cực đỉnh .Đôi mắt cả hai luôn tránh ánh nhìn của đối phương ,bầu không khí im lặng bao phủ xung quanh hai người cho đến phòng y tế trường.

-Chị ơi , Có bệnh nhân này ! – giọng nói lạnh lẽo của nó vang cả phòng y tế ,đó như tính cách vốn có của nó ,tự nhiên tự tại ở mọi lúc mọi nơi.

Đáp lại lời nói nó chỉ là sự im lặng của căn phòng trắng xóa ,không một bóng người nơi đây .Đoán thôi ,nó cũng biết được chị y tá đã đến nơi văn phòng của thầy giám thị - người đàn ông ác ôn của cả trường nhưng lại là người đàn ông lí tưởng của chị .

-Hazz lại đi gặp người yêu lý tưởng rồi - nó lắc đầu ngán ngẩm với cô chị y tá thân thuộc này

-Hờ ? – Anh khó hiểu lời nói không đầu không đuôi của nó .mặt đơ ra về mặt ngỡ ngác .đáng yêu vô cùng khiến nó đỏ mặt lúc nào không hay,.

-Anh ngồi xuống giường đi để tôi đi lấy hộp cứu thương Nó nhanh nhất có thể quay hướng khác tìm hộp cứu thương, tránh ánh nhìn của Lâm ,bởi hiện tại mặt nó như ăn phải quả ớt cay đồ lên vô cớ .Một không khí ngượng ngùng bao phủ nơi đây .Sự im lặng của cả hai ,chỉ còn nghe tiếng thở nhẹ .Nó chăm chú ,nhẹ nhàng từng bước sát trùng vết thương .Sự chu đáo này khiến nó nữ tính hẳn với ngày thường ,khiến anh nhìn chăm chú khó hiểu

-Xong rồi đó – Nó nói trong khi mắt và tay vẫn còn đang hoàn thành nốt bước cuối bằng bỏ lại vết thương bằng băng keo cá nhân .

Mọi thứ như chết lặng khi ánh mắt anh luôn nhìn nó suốt buổi đến giờ ,và sự chết lặng như lên đỉnh điểm khi ánh mắt nó ngược nhìn .Cả hai không biết lúc nào gần nhau hơn ,ánh mắt như chạm nhau .Một không gian yên tĩnh ,lặng mọn với sự bay phấp phới của rèm cửa trắng .Căn phòng như lắng đọng nơi hai người .Anh như bất động nơi giường bệnh ,nó như chết trung với tư thế đứng sát người anh.Cả hai không hẹn cùng nhau đỏ mặt ,nó hốt hoảng toan tránh xa ..thì ...ôi thôi ...Tĩnh hậu đậu lại tái phát .Chân nó vấp phải chân anh ngã nhào trên người anh .Sự ngại ngùng như lên đỉnh điểm khiến nó hốt hoảng đứng dậy nhanh nhất có thể .Nó như vừa xông hơi ,người nóng vô kể ,mặt đỏ ửng như quả cà chua chín rộ .Sự lúng túng khiến cả hai ngại ngùng vô số kẻ .

-A ...tôi ..về lớp đây – Nó như cà lăm nhập ...khó khăn lắm mới nói hết câu

-ừ ...tôi ..cũng đi đây – Lâm cũng ngượng ngùng không kém

Nó xấu hổ không biết giấu hết tâm trạng lúng túng của mình vào đâu chỉ biết cắm đầu đi ,mong nhanh nhất có thể thoát khỏi nơi này

-Tiểu Vy - Tiếng anh réo lại

-Hà ?

-Đó là hướng đi ra cổng ..hướng về lớp hướng này - Anh cũng phải phì cười với sự hậu đậu của nó ,đầu đó có chút dễ thương vô cùng

-À...ừ Chưa dứt câu nó đã phóng như bay về lớp ,bỏ lại không gian yên tĩnh nơi đây ,cùng một người cười thích thú không biết lý do . Trong ánh mắt ấy ,đầu đó có sự quan tâm và hạnh phúc với mọi chuyện vừa xảy ra.

-Trông anh vui nhì ? – My My đứng nhìn từ đầu câu chuyện đến giờ mới bước vào hồi khi nhìn thấy vẻ mặt thích thú của Lâm ,mà trước nay cô chưa từng thấy.

-Em đến lúc nào thế ? – Anh giật mình trấn tĩnh lại về ngoài của mình

-Đến lúc đủ để em thấy mọi chuyện ...? Anh trông có vẻ vui vì cô ta ? – My My hỏi với giọng khó chịu ,một sự huyền bí đâu đó trong lời nói

-Thôi em đừng đoán mò nữa .Chúng ta về lớp thôi

-Nhưng ...

-Thôi đi nàoKhông để My chất vấn anh nắm tay cô vội nhanh về lớp ,anh cũng chưa nhận ra vì sao mình lại cảm thấy thích thú trước nó ,nhưng hiện tại người anh cần bảo vệ đang bên cạnh ,có lẽ vì điều đó anh không muốn suy nghĩ về những vấn đề tế nhị khác .Trong anh ,hiện tại My My là quan trọng nhất .Bởi cô là người con gái thân thiết nhất với anh từ lúc nhỏ cũng có thể tình cảm anh dành cho My là tình yêu ,bởi vị trí cô trong Lâm vô cùng quan trọng ...

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Nơi Định Mệnh Cho Ta Gặp Nhau

Nó với dáng vẻ hấp tấp cùng gương mặt đỏ gấc như trái cà chua chín, phi như bay ,bỏ mặc mọi sự va chạm cứ cắm đầu mà phi thẳng về lớp.

-Này Tiểu Vy ...- Tiếng chị y tá gọi thất thanh khi thấy dáng vẻ lạ lẫm đầy khó hiểu của nó

-Cái con bé này ..hôm nay lạ thế ? – Chị khó hiểu với hành động lạ của nó ,mặt đơ ra suy nghĩ đôi lát rồi cũng bỏ cuộc đi về nơi làm việc.

Sau con chạy điên cuồng ,Tiểu Vy cũng hiện diện nơi lớp học .Gương mặt đã trở nên hồng hào hơn khác hẳn đỏ gấc ban nãy ... Mồ hôi đầy trên gương mặt khiến sự tò mò của cô bạn thân nó lại trở dậy

-Cậu sao thế ? – Ánh mắt tò mò hướng đến một hình tượng Tiểu Vy lạ lẫm

-Tớtớkhông ...sao – chỉ còn tiếng thở đánh vần thay cho câu trả lời

-Cậu bị ai rượt hay sao ,chạy đến nỗi nói không ra hơi thế ? – Ân Ân phì cười trước con bạn thân ,bởi hình tượng hiện tại hiếm có của một Tiểu Vy ngang tàn và dữ tợnTiểu Vy vội là người bỏ mặc con cười của Ân Ân ,hiện tại cảm giác trong nó chỉ là sự mệt mỏi của đôi chân khiến nó bàng quang với mọi thứ hiện tại.Nó nhanh tay chớp lấy chai nước trên bàn tua một hơi cho đã cơn khát của bản thân ...Nào ngờ ...Đang lúc thưởng thức sự mát lạnh của chai nước suối ,hình bóng quen thuộc ,người gây ra cơn sự mệt mỏi này hiện diện .Lâm cùng My My bước vào lớp ,khiến nó bất ngờ phun bao nhiêu là nước lên đầu Ân Ân .Con sặc sụa tràn lan cùng với cơn lửa giận của Ân Ân khiến nó ngại ngùng

-Yah ..Tiểu Vy! – tiếng hét của Ân Ân vang lên khiến mọi ánh nhìn đều tập trung về bàn cuối

-Tớ ...tớ xin lỗi – Nó lí nhí hồi lỗi bởi đâu ai muốn điều này xảy ra ,Tiểu Vy chỉ biết cúi đầu lao cho cô bạn thân tránh ánh nhìn của ai kia .Con tim bỗng đập nhanh hơn bao giờ hết khiến nó như nghẹt thở ,khó chịu

-Ân Ân tớ về trước đây ,cậu xin phép giúp tớ - Nó nói vừa dứt câu đã xách ngay ba lô phi nhanh ra khỏi lớp ,ra khỏi nơi ngại ngùng này , bỏ mặc cô bạn ú ớ điều chi

-Này này Tiểu Vy? – Ân Ân trong hình tượng ướt như chuột lột ,chưa nguôi cơn giận đã phải nhận ngay một tràng nhò và xin phép từ nó ,khiến cô khó hiểu ..

-Con này hôm nay sao thế nhỉ?

Hình bóng Tiểu Vy khuất xa ngôi trường này bỏ lại ánh mắt nhìn khó đoán của Lâm .Nó phi nhanh đến cửa hàng làm thêm để lãng quên mọi thứ diễn ra quá đổi đột ngột của ngày hôm nay .Nó chạy bất cần trên phố với vận tốc tối đa của chiếc xe cổ .

Tiệm PizzaSau vòng vèo 15 phút phi trên chiếc xe cổ của mình ,Tiểu Vy đã đến ngay nơi làm thêm ,cô nhanh nhẩu đậu xe vào góc khuất của quán , bắt tay vào công việc của mình.

-Hôm nay em đến sớm thế - Tiếng chị nhân viên trong quầy cửa hàng vọng ra.

-Dạ ..nay em tan học sớm - Sau câu trả lời ,nó nhanh nhẹn thay nhanh bộ đồng phục của tiệm và đứng ngay vào vị trí làm việc của mình ở nơi bán hàng.

Hiện tại là giờ tan sở rất thích hợp cho họp mặt và ăn nhẹ sau một ngày làm việc vất vả ,bởi thế cửa tiệm trở nên đông khách hơn .Nó phải tất bật với việc nướng pizza và gói hàng cho khách .Cứ hết khách hàng này đến khách hàng khác không một giây phút nghỉ ngơi..

-Pizza của quý khách bàn 1 đây ạ !

-Pizza của quý khách bàn 4 đây ạ !

-Chúc quý khách ngon miệng !

Miệng nó cứ nói ,tay cứ hoạt động liên tục với những chiếc pizza đặt hàng .Sự mệt mỏi cũng dần chiếm lĩnh thân thể nhỏ bé ,nhưng nó không cho phép mình nghỉ ngơi .Tiểu Vy kìm nén mọi cơn đau ,con mồi của các khớp tiếp tục công việc của bản thân .Bởi cũng đã gần đến kì hạn đóng học phí cho trường ,vì thế nó phải làm việc cực lực.

.Một ngày có thể ngoài giờ đi học cũng là lúc Tiểu Vy có mặt ở vài quán ăn vặt với vai trò người làm bán thời gian .Nó cứ ví như cỗ máy làm việc không nghỉ ,cứ hết cửa hàng này nó lại phi nhanh đến cửa hàng khác ,đôi lúc nó đổ bệnh nhưng vẫn cứ làm đều đặn không nghỉ ngày nào .Với nó tiền rất quan trọng ,có tiền nó mới sống được trong ngôi nhà đó với sự căm ghét của mẹ con bà Kim Ánh . Nó luôn mang trong mình suy nghĩ phải kiếm tiền không ngừng nghỉ. ...

Một ngày làm việc vất vả với nó tưởng chừng như kết thúc , Tiểu Vy nhẹ nhàng xoa nhẹ cái cổ mệt mỏi của bản thân .Nó gỡ nhẹ chiếc tạp dề trước ngực như báo hiệu thời gian làm việc đã hết .Tiểu Vy toan thay đồng phục chuẩn bị về nhà thì tiếng chị nhân viên reo ngược

-Tiểu Vy ,em giao đơn hàng này đi ,khách vừa đặt đấy !

-Dạ? – Nó ngớ người như chưa thể tiếp nhận thông tin vừa được đưa ra

-Đây nà ..em giao đi chị phải trông cửa tiệm đến khi bà chủ về

-Vâng – Tiếng vâng nặng nề của nó với tâm buồn bã.

Nó cầm 5 chiếc pizza to đùng ra chiếc xe cổ của mình trông bộ dạng đầy nặng nề .Nó liếc nhìn địa chỉ ,bỗng thở dài ngán ngẫm ,” quán bar CO2 “ ..Nơi nó căm thù tận xương tủy ,nơi ồn ào đến phát ốm với nó .Với những kẻ giàu sang xem đó là thú vui tiêu khiển ,nhưng với nó nơi đó không khác gì địa ngục trần gian .Nó sau màn than thở thầm cũng phóng xe đến nơi giao hàng.

Quán bar CO2

Những ánh sáng chớp nháy của đèn pha nơi đây khiến nó lòa mắt ,những âm thanh khinh bỉ vang cả một vùng trời cùng những con người xa hoa phung phí nơi đây như điểm khác biệt hoàn toàn với nó ,một con người bình thường nhất nơi đây .Nó nhanh chóng bước nhanh đến nơi giao hàng có thể gọi là quen thuộc ,bởi nơi đây nó đã từng vào đó một lần ,và cũng là nơi nó gặp lần đầu tiên.Tiểu Vy lách qua những con người đang nhún nhảy điên cuồng kia đến chiếc bàn được đánh số quen thuộc .

-Pizza của quý khách h bàn 12 đây ạ ! – Giọng nói rõ ràng của nó vang lên làm thu hút những ánh nhìn nơi đây .

Trùng hợp thay ,kẻ gọi pizza hôm nay lại chính là kẻ mắc dịch gọi gà rán vài hôm trước , khiến nó có chút ngán ngẫm ,biểu lộ gương mặt bất cần của mình

-Của quý khách là 500.000 ,quý khách thanh toán thẻ hay tiền mặt ! – Nó nói với giọng nhanh nhẩu rõ ràng ,mạch lạc

-Là con nhỏ xấu xí không biết điều lần trước đây mà! – một tên trong đám lên tiếng như đã xác nhận được danh tính của nó

-Rồi sao ? Muốn ăn đấm nữa không ? – Nó nói với giọng đanh đá tay thủ sẵn nắm đấm chờ đợi thời cơ

Kẻ kia như thấy e ngại với sức lực của nó ,bởi đã thử qua vài cú đấm của nó lần trước khiến hắn không còn dũng khí chống lại ,bèn lặng lẽ đưa chiếc thẻ tín dụng tính ngay cho toàn mạng

Nó mỉm cười chế giễu sau khi cầm chiếc thẻ tín dụng vàng trên tay .Đôi mắt nó chột khựng lại đôi chút trên chiếc thẻ vàng ấy ,hình dáng cũng như số thẻ nó đã thấy một lần đầu đấy ,rất đỗi quen thuộc .Nó vận óc suy nghĩ mười giây thì như tìm được câu trả lời sau tiếng nói say mềm của một người

-Mang rượu ra đây ...nhanh lên – hắn ta với giọng say bí tỉ vẫn gọi thúc giục tiếp tân đem rượu đến

Dù đã pha tạp mùi rượu trong giọng nói ,nhưng nó vẫn nhận ra chủ nhân của giọng nói ấy cũng như của chiếc thẻ tín dụng này.Nó hướng mắt đến nơi phát ra giọng nói quen thuộc đó sau khi quẹt chiếc thẻ vàng trên tay .Hình dáng cao quen thuộc cùng mái tóc nâu dề của Thanh Phong hiện lên trong thân xác say khướt ,khiến nó đôi chút ngạc nhiên.Sự bê tha của hắn hiện tại khiến nó căm ghét vô ngàn ,con tức giận đầu đó phun trào...

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đồng Cảm Cho Nhau

Hình tượng say khướt không còn biết thứ gì xung quanh của Thanh Phong, khiến Tiểu Vy tức giận vô cớ, nó cũng không biết vì sao tâm trạng bản thân lại khó chịu đến thế, có lẽ sau lần cứu nó, với nó đã xem hắn như một người bạn thật sự. Nhìn thấy hắn hiện tại như thế thấy bạn mình đang say. Hắn trong cơn say không còn nhận thức được thực tại cứ uống cứ uống khiến bản thân chẳng thể chứa nổi những giọt rượu đắng gét kia. Nó nhìn hắn hiện tại một cảm giác tức giận xen lẫn chán ghét khiến bản thân vô thức tiến đến con người mơ hồ kia. Tiểu Vy hùng hổ bước đến Thanh Phong. Cô gạt lấy ly rượu trên bàn hất mạnh vào gương mặt say xỉn của hắn, khiến mọi người nhìn không chớp mắt cảnh tượng lạ xảy ra.

- Đưa nào chán sống rồi hả? – Tiếng hắn hét lớn đầy uy lực khi bất ngờ bị tạt rượu vào mặt Sự giận dữ của nó như được phun trào, Tiểu Vy dùng sức lực của bản thân kéo hắn khỏi nơi trụ lạc chết người này.

- Anh đi theo tôi

- Buông... tôi ra... tôi còn muốn uống nữa... - giọng nói say mềm của hắn cùng hơi thở đầy mùi rượu cay nồng khiến Tiểu Vy như bùng lên cơn giận dữ. Nó dùng vũ lực vốn có của mình lôi hắn nhanh ra khỏi nơi ồn ào những hỗn tạp âm thanh và những thú vui đáng khinh bỉ này, trước sự ngỡ ngàng của mọi người nơi đây.

Âm thanh hỗn tạp dần xa cũng là lúc nó và hắn đã hiện diện nơi bên ngoài địa ngục ấy. Nơi mang đến những niềm vui vô bờ của những kẻ lăm tiền như hắn. Nó lôi hắn đặt lên yên sau chiếc xe cộ của mình một cách mạnh bạo như trút cơn giận dữ lên đây.

- Yah... Cô là ai vậy hả? Sao tôi thấy tới 1...2...3... cái... ồ gà trên đầu cô thế...haha! – Hắn say mềm đến nổi hoa mắt, nói những lời vô nghĩa, không hay đã và đang chọc tức kẻ kia lên cơn.

- Yah... Ngồi yên đi... Anh có bị điên không mà uống say đến thế này? - Nó hét trong cơn tức giận khiến mọi người xung quanh nhìn cứ tưởng chị gái bắt gặp em trai lên đi bar uống rượu về

- Đây...ngồi yên đi! – Nó đội lên hắn chiếc nón bảo hiểm hàng ngày mình đội, còn bản thân đội chiếc mũ bảo hiểm đồng phục của tiệm pizza.

Nó trong cơn tức giận, nhưng cũng không quên lo cho sự an toàn của hắn. Một kẻ say khướt không thấy trời trăng mây gió gì như hắn, ngồi cũng không vững vàng, khiến nó phải đỡ tay Thanh Phong vòng qua eo mình cho đảm bảo an toàn...kẻ kia cũng đâu có ở yên cứ la hét dọc đường khiến in ỏi cả một vùng trời. Đầu đó trong cơn say mùi rượu cay nồng khiến hắn không còn nhận thức được bản thân mình. Hiện tại hắn bê tha, quần áo lếch thếch mất cả hình tượng một bang chủ, khiến nó nhìn ngán ngẩm.

Trời cũng đã tối cũng không còn nhiều chỗ trú khiến nó loay hoay tìm nơi trú ẩn. Chiếc xe máy nổ in ỏi cứ thông dong trên con đường vắng và thẳng ra bờ biển...nơi có những chiếc lều cắm trại. Có thể ở tạm.

Nó phóng xe đến bãi biển đêm, nơi ánh đèn hải đăng nhấp nháy phía ngoài khơi, nơi những ánh đèn mập mờ của đường phố bờ biển, nơi mùi muối mặn thoảng ẩn hiện ở vị giác của con người, càng khiến người ta thư thả lòng mình hơn.

Tiểu Vy dựng xe trên bờ biển cát trắng, cô dùng sức lực của bản thân kéo lê thân xác say xỉn của Thanh Phong đến bờ biển. Kẻ say xỉn kia như tìm được nơi lý tưởng, cơn say dâng trào thành những cơn buồn nôn xối xả...tiếng nôn nghe ghê rợn khiến nó chột rùng mình đôi chút, bởi từ trước đến nay nó chưa thấy ai say xỉn đến mức như hắn. Nó lắc đầu ngán ngẩm bỏ lại hắn ta đi tìm người chủ mướn lều trại.

Tiểu Vy sai bước trên nền cát trắng đến nơi nhỏ như phòng bảo vệ hỏi thăm

- Cháu chào chú. chú cho cháu hỏi mướn lều ở đâu ạ?

- Cháu muốn mướn à, vậy đi theo chú...Mà cháu muốn mướn mấy cái?

- Dạ...dạ 2 ạ - Nó sau một lúc lâu suy nghĩ cũng đưa ra quyết định

- Không may cho cháu...chú chỉ còn 1 chiếc lều ở đằng kia thôi! – Chú lều chỉ tay về hướng nó đậu xe lúc nãy, một chiếc lều trống duy nhất.

- Không còn thật sao chú – Nó buồn rầu không biết giải quyết tình huống oái ăm này thế nào

- Không...chỉ còn duy nhất một cái ở đó!

- Vậy chú cho cháu mướn luôn đi ạ.

Nó sau giao dịch cùng chủ lều tiến bước đến nơi hắn loạng choạng bước đi quanh đó. Hình dáng xiêu vẹo của hắn khiến cơn lữa đầu đó trong người nó bùng nổ, chửi thầm trong bụng.

- Cái tên mấc dịch này...phiên thật chứ

- Đây...đây anh đi đâu thế...đó là biển đó – Nó đang trong cơn chửi thầm, cũng phải hốt hoảng với kẻ say xỉn như hắn. Mắt nhắm mắt mở thế nào, hắn ta lại đi thẳng một mạch ra biển khiến nó nháo nháo chạy theo kéo vào.

- YAH... Anh bị điên à! – Nó hét trong cơn tức giận cùng với sức mạnh của mình lôi hắn đến bãi cát nơi chiếc lều trống gần đó

- Buông...tôi...ra...tôi muốn đi... - Thanh Phong say khướt, giọng nói nhừa đầy mùi rượu

- Anh đi chết hay gì ? – Nó tức điên người hét cho tên đó một trận ,bởi từ khi không lại khiến bản thân nó khổ cực với một tên say xỉn như hắn ta.
- Buông tôi ra ...tôi muốn đi tìm. .
- Anh tìm cái quái gì ?
- Tôi muốn tìm mẹ tôi. .- Hắn hét trong cơn say ,đầu đó giọng nói có chút nghẹn ngào
- Tôi muốn đi tìm mẹ ...mẹ ..

Lời nói của hắn như chạm đến cảm xúc đầu đó trong Tiểu Vy ,nó chợt lặng người nhìn hắn thốt lên những câu trong vô thức .Bộ dạng lúc này của hắn khiến người đối diện thương cảm vô cùng .Nó không biết chuyện gì xảy ra với mẹ hắn ..nhưng cũng mang máng đoán được sự việc .Đầu đó trong nó sự đồng cảm ,yêu thương dành cho một Thanh Phong đáng thương này ...Bộ dạng này khiến hắn trở nên yếu đuối hơn bất cứ lúc nào ,đôi mắt say ấy ứ lệ khi nhắc đến người mẹ của mình ,khiến nó có cảm xúc khó tả.Nó lặng người nhìn hắn khóc trong cơn say ,vô thức vẫn gọi người mẹ của mình .Bất giác ,nó choàng tay ôm lấy Thanh Phong ,một sự ấm áp nơi đầu đó lan tỏa nơi hai người ...Nó nhẹ nhàng vỗ nhẹ vai hắn như trấn an .Cảm xúc như khó tả với cảnh vật nơi đây nó ôm lấy hắn trong vòng tay nhỏ nhắn của mình cất lên bài thánh ca nhẹ nhàng sâu lắng ,cũng chính bài thánh ca gắn liền với tuổi thơ của cô ,được người mẹ đã khuất hát cho cô mỗi khi ngủ . giọng hát ngọt ngào nhẹ nhàng vang lên

“ Amazing grace

how sweet the sound

that saved a wretch like me

I once was lost

But now I’m found “

“ Hồng ân tuyệt vời

như thể những âm thanh ngọt ngào

nó đã cứu lấy một kẻ bất hạnh như tôi

tôi đã một lần đánh mất

nhưng bây giờ tôi đã tìm lại được điều đó

tôi đã từng mù quáng nhưng giờ tôi đã nhận ra ”Hắn như cảm nhận được sự bình yên ,sự ấm áp từ bài hát ,nỗi đau như xoa dịu bởi nó .Cơn say nhẹ nhàng chìm sâu trong giấc ngủ .Một giấc ngủ yên bình với lời ru nhẹ nhàng của bài thánh ca vang lên ...

Sự lạnh giá của gió biển cũng không đánh tan được sức mạnh ấm áp ngự trị xung quanh họ .Nơi hai con người đồng cảm cùng nỗi đau của nhau ..nơi họ như thể hòa là một .

Cả hai ngủ thiếp đi lúc nào không hay .Cơn gió lạnh của biển khiến họ gần nhau hơn .Sự ấm áp lan tỏa xung quanh họ dưới màn đêm tĩnh lặng chỉ còn những tiếng sóng vỗ .Cái ôm ngọt ngào ấm áp nơi họ như xua tan cái lạnh của màn đêm ,họ chìm sâu trong giấc ngủ tình thương Trong cái ôm ngọt ngào dành cho nhau. ...

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Nụ Hôn Bất Ngờ

Bình minh dần hé lộ với những ánh sáng cam nhả nhện của ánh mặt trời mọc ngoài khơi.Sự dịu nhẹ ,tươi sáng của tia nắng hòa cùng mùi biển mặn khiến những con người nơi đây tỉnh giấc sau giấc ngủ ấm êm

Ánh sáng chiếu rọi như đánh thức những con người ngủ say nơi đây ,hắn trong cơn say giấc cũng nhẹ chuyển mình tỉnh giấc .Đôi mi cong khẽ động đậy chào đón ngày mới với không khí trong lành của biển , sự tê của đôi tay chiếm lấy thân thể ấy ,khiến Thanh Phong mở mắt tìm nguồn gây hại .Đôi mắt ấy vừa mở ra ,hắn đã thấy bên cạnh là Tiểu Vy ,cô đang say trong giấc ngủ của bản thân , một gương mặt xấu xí quen thuộc , một gương mặt bình yên .Cơn đau đầu chiếm lấy tâm trí khiến hắn bản thân nhớ lại những kí ức ngày hôm qua ,đầu đó hắn vẫn cảm nhận được sự ấm áp từ nó ... Vẫn nhớ mong lung sự ấm áp của đôi tay và bài hát được nghe từ Tiểu Vy .

Hoàn cảnh của hắn cũng tựa như nó . Người mẹ hắn hết mực thương yêu và gia đình đang hạnh phúc ấy bỗng chốc tan biến sau tai nạn giao thông ... Một tai nạn va chạm xe hàng đã cướp đi tính mạng của mẹ hắn và người ông hằng yêu mến ..Người ba bước thêm bước nữa ..với người mẹ kẻ chỉ hơn hắn vài đôi tuổi .Ai ai cũng nói ra nói vào nhưng ông vẫn quyết mực lấy người con gái ấy làm vợ ,khiến hắn tổn thương sâu sắc và cảm giác như ông ta đã có lỗi với người vợ đã khuất của mình ,người mẹ hắn yêu thương.Sự bất đồng giữa cha con khiến gia đình hắn như rơi vào sự lạnh giá ,không ai trò chuyện cùng nhau .Mỗi khi gặp mặt chỉ là những cuộc cãi vã và vô tội vạ của hai cha con ...Khiến từ lâu hắn không còn cảm nhận được tình thân là gì ,điều đó cũng hình thành nên một Thanh Phong lạnh lùng như ngày hôm nay.

Hắn lặng người ngắm nhìn gương mặt không gì đặc biệt ,nhưng lại là một con người đặc biệt với hắn . Gương mặt Tiểu Vy trong giấc ngủ thật yên bình , nó như một đứa trẻ ngủ ngoan trong vòng tay của hắn , khiến kẻ kia nhìn say sưa không điểm dừng .Đôi tay vô thức vuốt nhẹ đôi gò má lấm tấm tàn nhang , một luồng hơi nóng như áp đảo đôi tay hắn ,khiến con tim bỗng chốc lồi nhịp , tiếng nhịp tim đập nhanh như thể tiếng trống trường vỗ .Có lẽ âm thanh ấy khiến Tiểu Vy đang âm ập bên vòm ngực kẻ kia giật mình tỉnh giấc.

Hàng mi nó khẽ động đậy, đôi mắt nhắm lại như thể chưa tiếp ứng được với ánh sáng mặt trời .Nó dụi dụi đôi mắt mờ ảo ấy , hình ảnh mờ nhạt dần dần hiện rõ.Hình ảnh thật thân thuộc và gần gũi hiện lên trong con người đen đầy bất ngờ. Gương mặt hắn hiện lên thật gần như thể chỉ còn đôi chút hai gương mặt ấy đã chạm vào nhau . Nó bất ngờ vô đối bản thân mười giây cũng định thức được vấn đề .Tiểu Vy vội lấy lại tinh thần nhanh chóng thoát khỏi vòng tay của kẻ kia ...

Nhưm g.

Đôi tay rắn chắc ấy đã sớm ôm gọn cô trong vòng tay ,hắn ôm choàng lấy Tiểu Vy , kéo cô sát người mình hơn .Gương mặt đầy sức hút của một nam nhân khiến nó như chết lặng không còn nhận thức được vấn đề gì ,hoàn cảnh gì đã xảy ra .

-Này...anh..a..nh làm..gì - Nó áp úng chưa hết câu trong sự ngỡ ngàng , lúng túng với hình ảnh điển trai xa lạ hiện tại của Thanh Phong

Thì ...

Sự bất ngờ khiến mọi thứ như ngưng đọng .Đôi môi ấy đã chiếm lấy đôi môi của Tiểu Vy một cách nhẹ nhàng . Sự ầm ập làn môi ấy khiến mọi không gian thời gian như không còn tồn tại ngoài thế giới của hai người . Con tim của cả hai như hòa làm một cùng nhịp đập .Sự nóng bỏng của làn môi ,của vòng tay hắn như đang đưa nó đến một thế giới huyền bí ,không thể nhận thức rõ mọi thứ đang xảy ra ,chỉ còn những cảm giác của sự yêu thương . Đầu đó nó như cảm nhận được con tim bản thân đập thật mạnh ,sự rung động của bản thân khiến nó như không còn sức lực chống trả ...Đôi tay bắt giắc ôm lấy bờ lưng ấy một cách khó hiểu ...

-Tôi muốn làm như thế đây ! – Hắn nhẹ nhàng thả lỏng vòng tay của bản thân khiến nó như nhận lại ý thức của bản thân

-A..nh..- Con lúng túng tràn ngập nơi đây khiến mọi lời nói không còn tròn vẹn

-Không phải cô hỏi tôi muốn làm gì sao ? – Hắn thản nhiên trả lời sau những hành vi khiến nó hiểu lầm ,nhưng với bản thân lại rất đời bình thường

-Biến thái – Nó tát cho hắn cái rồ đau ,chạy toan khỏi kẻ bệnh hoạn khiến bản thân sợ hãi kia.Nó như thể ngộp thở với không gian riêng tư nơi đây .Chiếc liều nhỏ bé như không thể chứa nổi hai con người nơi đây , nó dùng sức bình sinh có thể chạy toan đi không phương hướng ,Tiểu Vy như muốn thoát khỏi sự ngột ngạt của không khí lạ lẫm nơi đây và hơn hết là tránh xa kẻ biến thái kia .

-Đồ biến thái ! Hắn ta là cái quái gì thế ? - Sự hằn học ,bực tức đầu đó xen lẫn cảm giác khó tả chiếm lấy thân thể Tiểu Vy ,khiến nó thốt lên những lời cho kẻ biến thái kia .

- Này..- Hắn tay ôm mặt hắn rõ năm dấu tay của kẻ dữ tợn kia.Hắn trong cơn đau của gương mặt bản thân chạy theo tìm Tiểu Vy phân trần , bắt giắc đầu đó hắn cảm giác được cơn giận thực sự của nó ,khiến bản thân âu lo tìm đường giải quyết .Hắn cũng không thể hiểu nộ hờn lúc đây là sự rung động của con tim hay sự thương tình nhất thời vì người con gái làm con tim hắn lần đầu lồi nhịp

-Tiểu Vy ...Tiểu Vy – Hắn chạy theo nắm lấy tay Tiểu Vy ngăn cô chạy đi trong cơn tức giận

-Buông ra ..Cái đồ biến thái này – Con lừa giận như được dâng trào khi nhìn thấy kẻ phạm tội kia khiến bản thân không còn kiềm chế được cơn phẫn nộ của bản thân.Đôi chân dùng như 100 % sức lực của cơn giận đá ngay vào hạ bộ khiến kẻ kia đau đớn ngã quỵ nơi bãi cát trắng

-Á ... - Tiếng kêu đứt quãng chưa kịp reo lên ,cơn đau chỉ đàn ông mới hiểu khiến hắn mất cả ý thức hiện tại . Thanh Phong chỉ biết ngã quỵ đau đớn trước sự độc ác của Tiểu Vy và sự vô tình thấy chết không cứu của nó .

Nó bỏ đi bỏ mặc cơn đau dần xé hắn ta, bởi hiện tại sự giận dữ và chế độ ba la sát đã được kích hoạt ,khiến Tiểu Vy hung tàn vô tình bước đi.Thanh Phong đau đớn ,quần quai trên nền cát trắng ,miệng cũng không quên trách cứ con vật xấu xí hung tợn kia

-Cái con xấu xí , ác độc .Muốn mình tiết giống nòi hay gì đây mà ..Chết..tiệt Sự oán hận như xua tan cơn đau ,sau mười phút hắn có thể bình thường như thể hồi sinh sức sống của một người đàn ông . Ý thức dần trở lại , các neuron như được kích hoạt lại .Mọi hình ảnh của sự ầm ập bất ngờ từ nộ hờn bất chợt kia khiến hắn khó hiểu bản thân đã và đang nghĩ gì .Một cảm giác ầm ập ,rung động xen lẫn hạnh phúc ,khiến hắn nở nụ cười hiếm có.

Cảm giác ầm ập xen lẫn yêu thương vẫn còn tồn tại đâu đây ,khiến đôi môi bắt chợt cười khó hiểu .Nụ cười hiếm gặp của kẻ lạnh lùng này . Thanh Phong thanh thản sải bước trên nền cát trắng với tâm trạng vui vẻ ,đầu đó mùi rượu vẫn còn phảng phất quanh cơ thể .

Trái ngược với tâm trạng thản nhiên của hắn ,Tiểu Vy đang giận dữ cuồng phong phóng xe như cơn say trên chiếc xe 50 cc của bản thân .Mặt cô đầy

những luồng sát khí hòa cùng khói xe khiến không khí xung quanh đầy mị hoặc , luồng khí như quá mạnh khiến mọi người xung quanh tránh xa nhất có thể . Trong kí ức hiện tại của bản thân là cảnh tượng hôn ấy , khung cảnh ấy cứ ám ảnh khiến nó suy nghĩ vô hướng trong cơn tức giận

-Cái tên đó điên rồi

-Đồ biến thái ..đồ chết bầm – Nó trong cơn phấn nộ phóng xe như điên ,vừa chửi rửa kẻ gây ra

-Mà ..mình đã ...chắc hẳn không sao ? - Câu hỏi mông lung trong đầu khiến nó chợt nghĩ đến cảnh hắn quần quai trên nền cát trắng

-Xi .xi ...mắc chứng gì lo cho hắn ..Cầu cho hắn chết quách đi cho xong ..hử ..tên biến thái

-Dám cướp nụ hôn đầu quý giá của tôihử ..hử .. á ...á.. – Tiếng nó hét hòa cùng gió thoảng qua như phảng phất trong bầu trời đầy âm u ấy ,như thể tâm trạng hiện tại của Tiểu Vy ,đầy uất hận và âm ức....

Tình cảm như vô hình hình thành trong tim mỗi người ,nhưng chưa thể xác định phương hướng khi tim mỗi người đang lệch nhịp sai hướng với trái tim định mệnh của bản thân.Con tim chưa thể hướng đến nhau khi giữa cả hai còn sự rào cản của phút rung động đầu tiên dành cho người khác ...

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Có Lẽ Tôi Thích Em...nhưng...

Chủ nhật Sau ca làm việc đầy bận rộn tại quán cafe , Tiểu Vy nhanh chóng chạy đi trên chiếc xe của bản thân đến nơi tiếp theo tìm những đồng lương ít ỏi phục vụ cho cuộc sống hằng ngày .

Thư Viện Trường Cấp 3 – Nơi đây những quyển sách kinh điển ,những tác phẩm nổi tiếng ,những kiến thức bổ ích cho việc học ,nơi đây sẽ là nơi kiếm tiền lương thứ 2 trong ngày của nó trong buổi xế chiều hôm nay.

Tiếng xe in ỏi trước phòng bảo vệ như báo hiệu nó đã đến nơi ,một tín hiệu với tần suất âm thanh kinh khủng khiến mọi người khó chịu trong đó có cả ông bảo vệ kiêm người giữ xe riêng của nó

-Cái con bé này sau chưa chịu đổi xe nữa ? – giọng nói đầy mùi ngủ gục của nobita trong phòng bảo vệ

-HEHE ...cháu đầu nỡ bỏ con ngựa chiến của cháu chứ - Tiểu Vy giọng nỏ đùa bước đi đến nơi thi hành công vụ .

Nó tiến bước vào thư viện ,nơi trưng bày hàng nghìn cuốn sách đầy những kiến thức phong phú ,Tiểu Vy bắt tay vào làm việc của bản thân .Dùng sức mạnh đôi tay này ,đôi chân này chuyển những quyển sách trên bàn kia đến nơi cần đến của nó .Bởi đây là những quyển sách mới nhập về trường chưa từng xếp lên kệ . Bởi thế cần đến nó – người làm công đặc biệt .

Tiểu Vy nhanh nhẩu đặt lại những quyển sách lộn xộn lên kệ theo từng môn học ,từng chủ đề .. Cô loay hoay với đồng sách to đùng trên bàn ,Nó cứ đi ,cứ ôm sách rồi lại treo lên leo xuống đặt lại đúng vị trí những quyển sách này3 tiếng đồng hồ loay hoay với đồng sách như chất thành núi ,Tiểu Vy cũng gần hoàn thành công việc của mình ,hiện tại chỉ còn 1 chồng sách duy nhất ,như báo hiệu công việc đang đến vạch đích .Tiểu Vy xoa xoa chiếc lưng đau nhứt của bản thân đôi phút cũng bắt tay vào hoàn thành nốt công việc.

Ngày chủ nhật rảnh rỗi nhưng bận rộn với những học sinh gương mẫu hay còn gọi là một sách .Thư viện luôn là nơi đầy những kẻ tri thức và siêng năng.Nơi đây là nơi lý tưởng cho những kẻ một sách cắm đầu vào học . Nhưng riêng một người nơi đây , là Tiểu Vy cô không phải là một sách ,cũng không phải đến đây đọc sách .Thứ duy nhất thu hút nó nơi đây chính là những tiền lương cao gấp 2 của trường phát cho công việc chuyển sách này .

Đầu đó còn một con người nơi đây cất lực với đồng sách để không đúng vị trí này

Sau sự làm việc chăm chỉ của bản thân ,công việc của nó như đã gần hoàn thành với quyển sách cuối cùng .Nhưng sự cực nhọc cũng chưa thể thoát khỏi cơ thể đau yếu sau 3h lao động vinh quang này .Trở trên thay cuốn sách cuối cùng cũng là cuốn sách thử thách nhất với độ cao khó không tưởng của vị trí đó .Với chiều cao vừa vặn với thân hình Tiểu Vy nhưng lại thiếu hụt với chiếc kệ cao to đó ,khiến nó lại phải khổ sở .

Tiểu Vy loay hoay tìm chiếc ghế cầu cứu sự giúp đỡ , nhưng đáp lại là sự trống vắng của không gian tri thức nơi đây..sau bao lần thất bại với chiều cao thiếu thốn của bản thân .

-Asch ... Đúng là xui xẻo – Nó tự trách mắng cho số phận con rệp của mình.

Tiểu Vy dùng hết sức co dãn của bản thân nhón chân hết mức có thể đưa quyển sách đến vị trí cao quý của nó .Nó cứ nhón lên thụp xuống thử không biết bao nhiêu lần tốn bao nhiêu sức lực.

Con tức giận như phun trào ,bởi sự kiên nhẫn của nó như đã mất sau bao lần thất bại với bao sức lực. Ý chí như dồn hết lần thử cuối này .Nó vận động

tay chân khỏi động cho bản thân dẻo dai .Đôi mắt nhìn chăm chăm nơi vị trí kệ ,như đã xác định mục tiêu .Tiểu Vy dùng hết sức dẻo của đôi chân cô nhún gối nhảy lên đặt sách lên chiếc kệ cao kèn cạnh kia.

Mọi sức lực như cạn kiệt sau lần thử này ..đôi chân nó như rụng rời ,đôi mắt mơ hồ nhìn quyển sách vừa đặt lên .Sự bập bênh của quyển sách khiến vị trí ấy không thể vững vàng hơn nữa

Và...

-Bụp... - Tiếng quyển sách va phải da thịt con người ,âm thanh phát ra như thể hiện rõ cơn đau của sức mạnh sách vở gây nên.

Tiểu Vy đang trong sự bất ngờ , trong giây phút nó ôm đầu chịu đựng cơn đau từ sức nặng của trọng lực thì mùi hương bạc hà quen thuộc , vòm ngực gần gũi thoảng quanh những giác quan của bản thân .Nó như nhận thức được sự tồn tại của ai đó đã cứu cô khỏi cơn đau ,cô ngược đầu nhìn anh đây bất ngờ .

Người ấy không ai khác chính là Hoàng Lâm...

Hoàng Lâm không biết từ lúc nào anh lặng lẽ nhìn nó để quyển sách ấy lên kệ ,trong anh có sự thích thú khi nhìn hình ảnh một Tiểu Vy trẻ con và ngộ nghĩnh ,khiến anh lặng người nhìn nó suy tư đôi chút rung động .Cũng chính thời khắc như cơn đau sắp đến với Tiểu Vy khi bản thân phải chịu trận với quyển sách to đùng kia . Nó chỉ biết ôm đầu chịu trận ,nặng mọi cơn đau đến với bản thân bởi mọi sức lực của nó đã cạn kiệt .Lâm lúc này như nhận thức được tình huống bất lợi hiện tại dành cho Tiểu Vy , anh lao đến như một mũi tên ,mọi sức lực như được dồn nơi tay .Lâm ôm chặt lấy Tiểu Vy dùng thân thể bản thân bao lấy thân thể bé nhỏ ,đang yếu đuối kia khỏi sự sát hại của quyển sách to đùng ấy . Âm thanh quyển sách chạm phải đôi vai cứng chắc của Lâm đầy đau đớn .Anh khẽ nhắm mắt khổ sở ...

Gương mặt thanh tú với đôi mắt huyền bí ấy cùng đôi môi quyến rũ ,như gần hơn bao giờ hết với nó . Gương mặt ấy hiện lên trong đôi mắt nhỏ của nó ,mọi dây thần kinh như ngừng hoạt động chỉ còn đôi mắt ấy cứ nhìn Lâm trong sự ngỡ ngàng khó hiểu .Cảnh tượng hiện tại ngại ngùng nhưng đầy ám áp ...bỗng chốc nó như một cuộc hẹn bí mật của đôi tình nhân .và nơi đây là nơi thể hiện tình yêu của cả hai.

Lâm nhìn gương mặt Tiểu Vy ,bỗng chút cảm giác rung động của một người con trai dành cho bạn gái trước mặt mình .Trong mắt Lâm hiện tại ,nó như một cô gái đầy sự thu hút với anh ,khiến con tim anh âm áp khác lạ .Đôi môi Lâm dần thu hẹp khoảng cách của cả hai hơn ...Anh như vô thức từ từ tiến gần đến đôi môi của Tiểu Vy ...

Nó như lạc vào thế giới huyền bí nào đó ,mông lung trong vô vàng sự tưởng tượng trong thế giới của bản thân.Khi giật mình thoát khỏi nơi mị hoặc ,nó đã cảm nhận được hơi thở ấm áp ,mùi hương bạc hà như gần thật gần ...Chỉ đôi chút milimet nữa thôi ,nó đã chạm đôi môi ấy ,khiến tinh thần như bừng tỉnh tột độ ,Nó dùng hết sức bình sinh có thể đẩy Lâm ra trong cơn hoảng loạn ,ý thức như chưa thể giải thích rõ vấn đề gì .Tiểu Vy lúng túng chạy khỏi nơi ngọt ngào này , nó không biết bản thân mình lại rơi vào tình trạng gì .Nó cũng không thể nhận thức được bản thân là mơ hay thực .Chỉ biết cảm đầu chạy trong vô thức đến nơi hành lang thư viện .

Lâm như bấy giờ mới nhận thức được bản thân đã và đang làm gì ,anh chẳng cũng khó hiểu với bản thân mình , với những hành động gây hiểu lầm này .Có phải chăng , con tim anh đã rung động với Tiểu Vy . Nụ hôn đó như minh chứng cho trái tim lỗi nhịp này ,khiến Lâm bối rối ,lúng túng trước tình cảnh oái ăm này.

-Điên thật rồi ,Lâm à ! - Anh tự nhủ với bản thân đây là cảm xúc thoáng qua ,bởi tim anh đã có hình bóng của Mỹ - người cần anh bảo vệ .Anh sai bước khỏi nơi ngọt ngào này để thoát khỏi những suy nghĩ mông lung của bản thân.

Bỗng ..

Con mưa trút xuống như rửa trôi mọi ký ức tồn tại tạm thời này .Con mưa lớn khiến mọi thứ như được tưới rọi thêm sức sống .Sức sống của những giọt nước thu hút những tán lá xanh quanh trường ,Đầu đó là những chiếc bọt bóng mưa khi trút xuống nền đất ,như báo hiệu đây là cơn mưa dai dẳng.

Anh bước ra nơi hành lang thư viện , hình ảnh ấn tượng thu hút ánh nhìn anh khiến đôi mắt nâu trà ấy nhìn về hướng ấy . Hình ảnh ấy không ai xa lạ là Tiểu Vy .Nó đang đứng trước hành lang ,đôi tay nhẹ nhàng hứng những giọt mưa từ mái ngói .Cảnh tượng ấy thật bình dị và yên bình ,sự thanh bình khiến Lâm bị thu hút. Ở nó anh thấy được sự khác lạ với những người con gái khác.Cô rất giản đơn với những suy nghĩ bản thân và sự ngây thơ, vô tư ,sâu thẳm là sự buồn man mác vì điều gì đó khiến cô bí ẩn với anh .Cô như một người con gái cần được khám phá .

-Không mang dù à ? – Anh bước lại gần ,đôi mắt nhìn vô hướng bởi giữa họ vẫn còn sự lúng túng sau tình cảnh oái ăm kia

-Tôi ..quên ...- Tiểu Vy khẽ nhích chân xa ra nơi Lâm đứng ,bởi cảm giác lúng túng khiến nó không thể đứng gần hơn nữa

Anh chỉ biết cười trừ cho hành động trẻ con này của Tiểu Vy .Ánh mắt âm áp xen lẫn vui tươi đầu đó khiến cái lạnh của cơn mưa tan biến quanh đây.

-Anh...anh...có sao không ? - Tiểu Vy thẹn thùng xen lẫn xấu hổ ,bởi cô vẫn chưa nói lời cảm ơn khi được Lâm đỡ cho cơn đau đó

-Hà ?

-Cái vai ?

-À ...Tôi không sao

-Cám ơn – Lời cảm ơn tuy muộn nhưng vẫn nói lên bằng giọng nói nhẹ nhàng

-Không có gì đâu ? Ai tôi cũng làm thế thôi ! - giọng nói nhẹ nhàng ảm áp khiến anh lặng người mười giây

-A...Mưa tạnh rồi đi thôi - Nụ cười hí hửng của nó sau cơn mưa ,Tiểu Vy nhanh chân chạy nhanh ra khỏi cổng trường

-Ngốc thật - Anh vô thức thốt lên câu nói vô nghĩa ...bởi cơn mưa vẫn còn tuy đã giảm nhưng kẻ kia cứ thế cắm đầu chạy ,khiến anh bó tay trong sự thích thú của bản thân.

-Có lẽ tôi thích em ...nhưng ...Tôi không thể !!!

-em không phải là người con gái định mệnh của cuộc đời tôi chẳng ?

Con tim anh cũng bắt đầu rung động trước người con gái vô tư đầy sức mạnh đáng khâm phục này ...nhưng... Vòng quay tình yêu này có lẽ chưa có kết thúc với những con người gắn kết trong những mối quan hệ khó nói ...Trong anh vẫn còn hình bóng My My khiến ranh giới giữa Anh và Tiểu Vy chưa thể phá bỏ ,dù con tim đôi chút rung động..

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nỗi Đau Sâu Thẳm

Cơn mưa dần nhẹ hạt chỉ còn lại những giọt mưa phùn lất phất ,khung cảnh nhẹ nhàng lãng mạn khiến lòng người xao xuyến hơn .Tiểu Vy vui vẻ trên con ngựa sắt của bản thân, nó như tận hưởng những phút giây thư giãn gần gũi.Mưa hòa cùng làn gió nhẹ cũng xoa dịu phần nào mệt mỏi trong nó .Chẳng mấy chốc nó đã đến tiệm pizza – nơi tìm những đồng lương mưu sinh .

-Em chào chị ! - Tiểu Vy vừa bước vào đã bắt tay vào công việc hằng ngày sau lời chào đầy sức sống .

Đôi tay nó thoăn thoắt trong bộ đồng phục , nó như một người làm bánh thực thụ ,những cử chỉ khiến người nhìn thán phục với sự linh hoạt của bản thân. Ở cô gái này người ta không nhìn thấy sự mệt mỏi hay tuyệt vọng ,ở nó sự nhiệt tình và lạc quan luôn được nạp đầy trong con người bé nhỏ ấy .

Trong một góc phố khác , Thanh Phong sau những giờ lăn lộn trong phòng nhớ về cảm xúc lẫn lộn của bản thân với Tiểu Vy ,hắn cũng chịu lang thang những góc đường cho khuây khỏa . Cơn mưa từ lúc nào cũng đã tạnh , không khí se lạnh của những ngày đông khiến mọi người nơi đây càng không thể thắng nổi sự ấm nóng ,khói nghi ngút của những ly cà phê ngọt bùi .Hắn cũng thế ,kẻ ngang tàn với con người , nhưng cũng chỉ là sinh vật bé nhỏ với thiên nhiên , Sự se lạnh của không khí dẫn lối hắn đến tiệm cà phê ven đường .

Không khí cửa tiệm ấm áp khác lạ cùng với mùi thơm bùi ngùi của những loại cà phê hạng sang nơi đây , Dòng người chen chúc đợi thưởng thức ly cà phê nóng ấm trong mùa đông lạnh càng thu hút hắn hơn nữa.

-Một Capuchino đem đi – Tiếng hắn hòa trong tiếng gọi bao người

-Vâng !

-Ồ...- Ân Ân ngạc nhiên khi ngược nhìn vị khách quen thuộc ,người đó không ai khác chính là kẻ thù không đội trời chung với Tiểu Vy – Dương Thanh Phong

-Cậu là bạn của Tiểu Vy phải không ? – Hắn cũng chợt nhận ra người quen

-À..Ừ...

-Mà này ... Cậu biết hiện tại Tiểu Vy cô ta ở đâu không ?

-Tiểu Vy á hả ? Cậu ta giờ chắc đang làm việc tại tiệm pizza gần đây - Ân Ân không chờ dù một giây suy nghĩ đã nói một lèo thông tin cho kẻ thù của bạn .Bởi cô có cái bệnh gặp những người đẹp trai là cô như con rối vô hồn .

-Ở Đâu thế ? – Thanh Phong khoái chí gặng hỏi

-Ở góc phố tiếp theo – thông tin dường như nhanh nhất đưa ra ,Ân Ân một lần nữa cung cấp thông tin không lương cho kẻ thù bạn .

-Trời ơi ... Mình bị gì vậy trời - Ân Ân khó xử vỗ đầu bản thân tự trách .

-Thanks – Hắn khoái chí cầm ly capuchino đi tìm kẻ khiến bản thân chịu khổ ngày nay bỏ lại Ân Ân đau khổ với cái tật tài lạnh của bản thân.

Hắn vui vẻ nhẹ bước trên con phố đông người, như một niềm vui đầu đó hiện diện khiến tâm trạng hắn tươi tắn hơn mọi khi. Ly capuchino trên tay cũng dần hết lúc nào không hay. Hắn ngắm nhìn những cảnh quang vui vẻ xung quanh, chợt hắn dừng ánh nhìn nơi đứa bé ngây thơ kia. Đứa bé hồn nhiên vui tươi chơi đùa cùng những quả bóng bay đủ sắc, nụ cười trẻ thơ khiến tâm hồn hắn như được thanh lọc hơn. Như hắn đang được thấy tuổi thơ của chính mình qua hình ảnh ấy. Sự ngây thơ, vô tư và nụ cười vô nghĩ ấy khiến hắn hồi tưởng về tuổi thơ bên người mẹ hiền dịu của bản thân, đôi chút chạnh lòng nhớ người quá cố. TINGTINGTING

Sự hồi tưởng như đứt quãng bởi tiếng kèn xe inh ỏi, hắn chợt giật mình nhìn về hướng gây ồn ào ấy. Một hình ảnh như khiến tim người đứng nhip, cậu bé lúc nào đã chạy theo bóng bay chẳng mấy chốc đã ra đến lề đường. Hắn hoảng hốt theo quán tính chạy đến ôm ngay đứa bé vào vìa hè. Tiếng ly capuchino rớt trên nền gạch, tiếng đôi vai hắn va chạm nền đá khiến mọi người như bừng tỉnh chuyện kinh hoàng gì vừa xảy ra. Họ như đứng tim bởi tiếng khóc của đứa bé ngây thơ và sự la ó của chủ xe bên đường. Người mẹ như thất thần chạy đến ôm lấy đứa con.

- Con có sao không? mẹ xin lỗi! Mẹ xin lỗi - Tiếng nói hoảng hốt hòa trong tiếng khóc của người mẹ cứu được con trong gang tấc.

- Cô làm mẹ kiểu gì thế? Suýt chút nữa con cô đã mất mạng rồi đấy? – Tiếng hắn hét trong cơn tức giận, trách mắng người mẹ vô tâm bất cần này.

- Tôi xin lỗi...xin lỗi

- Thôi cô đỡ bé đi. Nó hoảng sợ lắm đấy – Hắn khập khễnh đứng dậy, cơn đau đầu đó nhói lên khiến hắn khẽ nhăn mặt

- Cảm ơn cậu...cảm ơn cậu rất nhiều... - Lời cảm kích đầy nhân văn của người mẹ của tình mẫu tử.

Nhìn thấy sự hốt hoảng của người mẹ khiến hắn chạnh lòng nhớ đến người mẹ quá cố của mình... Sự ganh tị với đứa bé, sự cảm thương cho số phận của bản thân. khiến tâm trạng hắn nặng trĩu, nỗi cô đơn đầu đó chiếm lấy thân thể hắn..

Cơn mưa trút xuống bất chợt như đồng cảm với nỗi đau hiện tại của hắn... Đôi mắt ướt lệ hòa cùng giọt mưa khiến tâm trạng hắn càng cô đơn hơn, đôi chân cứ bước những bước nặng trĩu dưới mưa, Hắn cứ bước vô hướng dưới sự ào ạt của những giọt nước cay xé lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Cơn Mưa Tình Yêu

Cơn mưa lớn dần như nỗi đau trong hắn càng khắc sâu. Sự cô đơn hòa trong màn đêm lách tách những giọt mưa buồn, Thanh Phong lê bước trong vô hướng trên con phố tấp nập dòng người vội vã. Vạn vật như theo định luật tự nhiên, dòng người hối hả bước nhanh tránh những giọt nước nặng hạt. Riêng hắn, sự chậm rãi, sự vô hồn bước đi khiến hắn như lạc lõng với khung cảnh hiện tại.

Đôi chân ấy vô tình bước hay tâm trí hiện tại nghĩ đến Tiểu Vy, Thanh Phong đã vô thức đứng trước cửa tiệm PIZZA – nơi Tiểu Vy làm việc. Ánh nhìn vô hồn dừng nơi cửa tiệm tìm hình bóng quen thuộc, nhưng đáp lại đôi mắt hi vọng ấy chỉ là sự vắng vẻ của ánh đèn vụt tắt báo hiệu đã hết giờ hoạt động. Hắn quay bước đi trong sự tuyệt vọng, cơn đơn của bản thân, đầu đó trong hắn lên lời mong muốn gặp nó vô bờ.

Hình ảnh người con gái với làn tóc rối bước chậm rãi dưới chiếc ô thấp thoáng hiện lên trong màn mưa trắng xóa, tiếng lách bạch của những giọt mưa rơi trên ô khiến hắn quay đầu nhìn.

- Sao anh lại ở đây - Tiểu Vy nhìn hình tượng hắn hiện tại như vô hồn, như đang mang trong mình nỗi sầu đầu đó.

Hắn ngược nhìn dưới chiếc ô, hình ảnh nhỏ bé quen thuộc của nó hiện lên rõ nét dưới làn mưa. Hắn như thấy niềm hi vọng duy nhất của bản thân. Cảm xúc như vỡ òa, Thanh Phong ôm chầm lấy Tiểu Vy như ôm lấy sự an ủi nhỏ nhoi, sự ấm áp duy nhất của bản thân mình có được.

- Anh..sao thế? - Tiểu Vy ngạc nhiên trước cái ôm đầy bất ngờ của Thanh Phong, cảm xúc khó tả.

- Một lúc thôi... Chỉ thế này một lúc thôi. – giọng nói run run lên vì lạnh nhưng đầy sự chân tình trong từng câu chữ. Hắn muốn ôm nó, như ôm sự ấm áp duy nhất hắn cảm nhận được trong làn mưa lạnh buốt.

Làn mưa như tô điểm thêm khung cảnh ngọt ngào nhưng đầy nỗi buồn này. Đầu đầy, nó cảm nhận được nỗi đau mà hắn đang gánh chịu lớn lao đến nhường nào. Nó cảm nhận được sự tổn thương, cơn đơn trong cơn tìm yếu ớt kia và trong cả cơn người lạnh lùng này. Nếu một cái ôm có thể xoa dịu phần nào nỗi đau thì cũng chính là cách nó xoa dịu phần nào trong hắn. Dưới chiếc ô nhỏ bé, hai con người như đồng cảm cho nhau, giữa họ sự yêu thương hay sự cảm thông luôn thoát ẩn hiện trong tim.

Cơn mưa dần nhẹ hạt cũng là lúc cả hai nhẹ nhàng rời xa nhau sau cái ôm chứa yêu thương khó tả thành lời. Đầu đó những giọt mưa lấm tẩm trên gương mặt nhợt nhạt của hắn, hơn thế nữa bộ quần áo duy nhất trên người cũng trĩu nặng đầy mưa.

- Này anh có bị điên không mà dầm mưa thế này? Bệnh thì làm sao hả? Cái đồ ba trợn này! – Một loạt lời mắng yêu thương của Tiểu Vy đưa ra như trách cứ cái tên không biết hậu quả là gì.

- Tôi... - Hấn ngần ngại không biết hiện tại cảm xúc của bản thân là gì, khi nhìn thấy nó mọi ưu phiền như được xóa bỏ.

- Thôi vào cửa hàng đi rồi muốn nói gì nói. Mau mau vào đi để kéo bệnh đó! Mau mau lên - Tiểu Vy hối hả che ô chạy nhanh vào. Chiếc ô nhỏ bé như liên kết cả hai gần hơn.

Chẳng mấy chốc cửa tiệm được bừng sáng lên bởi những ngọn đèn hoa lệ khi hai người đã bước vào. Tiểu Vy nhẹ nhàng hát nhẹ mái tóc rồi ướt mưa của bản thân, bởi cơn mưa khiến tóc cô đã rồi nay còn rối hơn. Hiện tại có lẽ ai thấy cũng sẽ ngỡ là ô quạ đầu đen trên người Tiểu Vy.

Hấn loay hoay vùi nhẹ những giọt nước còn vương trên tóc thì ánh nhìn bất chợt dừng nơi nó. Một nụ cười giòn tan khi nhìn thấy hình tượng đỡ khóc đỡ cười này. Hấn như được tái hiện trước mắt một cô nàng xấu xí mang trong mình ô quạ của thiên nhiên. Một hình tượng khiến ai nhìn cũng phải phì cười.

- Ha ha...ha ha... Cô... - Hấn không tài nào nói nổi với cơn cười của bản thân

- Ya... Điện hả? - Nó như tức điên người với cái tên không biết điều này. Chỉ mới mấy phút trước hấn ta còn đau khổ như vừa rời từ địa ngục về, thế mà hiện tại như nhặt phải vàng cười không ngậm được mồm.

- HA HA.. Tôi xin...lỗi...tại..cô...

- Điện thật mà...biết vậy mình cho hấn ta chết còng ngoài mưa cho rồi - Nó bỏ đi vào trong bỏ lại tên điên ấy cười thả ga.

Màn đêm như được tô điểm thêm những âm thanh rì rào của mưa và cả những tiếng cười của Thanh Phong. Một khung cảnh khiến ấm lòng những ngày đông.

- Đây, anh thay đồ quần áo này đi. Để không lại bệnh đấy! - Tiểu Vy đưa về phía hấn bộ đồng phục, đầu đó là sự quan tâm của nó dành cho kẻ khiến mình lo lắng.

- ừm...- sự ngưng ngừng tràn ngập không gian xung quanh, một cảm giác xa lạ giữa họ.

Tiểu Vy ngưng ngừng quay bước đi như muốn che giấu khuôn mặt đỏ ửng vì xấu hổ của bản thân. Không gian yên tĩnh của đêm càng khiến cả hai ngại ngùng hơn nữa. gương mặt lấm tấm tàn nhang dần đỏ ửng như vụ mùa cà chua chín rộ.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Rung Động...Bóng Tối Tình Yêu

Mưa tí tách rơi bên hiên cửa sổ khiến không khí xung quanh càng lạnh hơn, khe khẽ những đợt gió mùa nhẹ lướt qua khiến dòng người chợt co rúm lại. Riêng hấn cái lạnh như bao trùm cả cơ thể bởi bộ quần áo ẩm ướt, hấn chợt rợn người bởi cơn gió mùa, nhanh chóng đi thay nhanh trang phục Tiểu Vy đưa.

Tiểu Vy sau cơn tức, cũng còn chút tỉnh người, nó dấn lòng vào bếp loay hoay pha cho kẻ làm ơn mắc oán kia ly trà gừng giải nhiệt. Nó nhẹ nhàng bật chiếc bếp ga, tiếng mở bếp như phá tan không gian yên tĩnh của những ngày đông, cái lạnh giá như xóa tan bởi hơi ấm từ ngọn lửa đem lại. Sự ấm áp mang đến sức sống mạnh mẽ cho những con người lạnh giá. Tiếng nước sôi sùng sục, hơi nước bốc lên hi hất khiến lòng người như hạnh phúc những ngày đông. Tiểu Vy cẩn thận đổ những giọt nước nóng vào chiếc cốc có những lát gừng giải cảm. Mùi thơm cay nồng của gừng càng kích thích vị giác Tiểu Vy hơn nữa.

- Thơm quá!! Hấn ta mà uống sẽ thích lắm đây - Tiểu Vy vô tình thốt lên những câu từ tận đáy lòng, những lời quan tâm vô thức của bản thân với hấn.

- Bậy...bậy... Khùng sao nói mấy câu tào lao đó...Tĩnh...tĩnh lại Tiểu Vy - Nó lắc liên hồi cái đầu rối bời của mình như tự trấn tĩnh bản thân khỏi cơn mê sảng trước hấn.

Sau màn độc thoại nội tâm đầy kịch tính của mình, Tiểu Vy toan mang cho kẻ kia thành quả của bản thân thì....

Xẹt.....xẹt.....xẹt.....

Tiếng va chạm của những sợi dây điện, ánh sáng bỗng tóe lên như pháo hoa nơi cầu dao tổng. Tiểu Vy run sợ, nó làm rơi vỡ cả ly trà gừng trên tay, cơn hoảng sợ chưa kịp hồi tỉnh thì... Mọi ánh sáng tắt hấn đi như nhường chỗ cho màn đêm ngự trị. Mọi ánh đèn của tiệm tắt lịm đi bởi sự chập điện này. Tiểu Vy hoảng hốt, tay chân cô từ từ bần rần, tâm trí như quay cuồng, mờ ảo. Nhịp tim dường như nhanh dần đập khiến cô như nghẹt thở, cứ ngỡ như ai đó bóp chặt tâm can. Nó chỉ biết khụy gối dựa vào bức tường mà chịu cơn đau đớn bóng tối đem lại. Mọi thứ dường như mơ hồ ảo ảnh trước mắt nó như cái ngày nó đối diện với sự sợ hãi tột cùng, đầu đó trong tiềm thức Tiểu Vy thốt lên the the cái tên quen thuộc - Dương Thanh Phong..

PHIÁ HẤN

Hắn trong cơn giá lạnh của bản thân nhanh chóng thay nhanh trang phục , lòng vui khó tả khi nhớ lại những hình ảnh bên Tiểu Vy dưới cơn mưa định mệnh đó .Mọi suy nghĩ như được cắt ngang bởi những âm thanh chấp điện và sự tối tăm của màn đêm .Hắn như hoàn hồn nhanh nhất có thể phóng nhanh đến nhà bếp nơi có Tiểu Vy đang đau đớn chiến đấu với tử thần . Hơn ai hết , hắn hiểu rõ nó sợ bóng tối đến nhường nào .

Hắn nhanh trí chạy nhanh đến cầu dao tổng gần nhà bếp tắt ngay , ngăn chặn sự chấp điện có thể gây cháy nổ .Sự hoảng hốt như lên tới đỉnh cùng khi thấy nó đang đau đớn trong cơn mê .Thanh Phong hốt hoảng chạy nhanh đến bên Tiểu Vy . Hắn nhẹ nhàng bế cô ra khỏi nơi oái ăm đầy mùi tử thần này .Những giọt mồ hôi trên trán lăn dài như thể sự mệt mỏi , lo toan của hắn dành cho nó .Thanh Phong nhanh chóng bế Tiểu Vy ra cửa , tìm cách đưa cô đến bệnh viện nhanh nhất có thể .

Nhưng trời tru đất thay ... Tai nạn chấp điện vừa rồi đã khiến cánh cửa tự động này dừng hoạt động và rơi vào tình trạng khóa trái , khiến hắn không thể rời khỏi nơi này .Sự lo lắng tột cùng càng thể hiện rõ trên gương mặt ướt đẫm mồ hôi của hắn , Thanh Phong tức giận cả chính bản thân mình khi nhìn Tiểu Vy đau đớn trong cơn sợ hãi .Hắn như chết lặng khi nhìn về phía trước mọi thứ như ngừng đọng cho cả hai .Đường phố lạnh lẽo lác đác vài người qua lại , nhưng họ chỉ nhanh bước qua để tránh cái rét của gió đông , họ không màng đến sự kêu cứu của hắn trong cơn tuyệt vọng .

Thanh Phong lòng như lửa đốt , hắn nhẹ nhàng đặt Tiểu Vy trên chiếc sofa , không quên nói những lời động viên

- Tiểu Vy , nhất định tôi sẽ đưa cô ra khỏi nơi đây , tôi sẽ không để cô chết nơi đây ,nhất định ..Cô cũng phải cố lên , cô phải chờ tôi ...nghe rõ chưa ????

Thanh Phong hối hả tìm những vật dụng nặng quanh cửa tiệm để phá tung cánh cửa oan nghiệt kia .Hắn luống cuống tìm mãi cuối cùng cũng thấy được chiếc bình cứu hỏa được trang bị sẵn trong cửa tiệm .Hắn dùng hết sức bình sinh đập thật mạnh vào chiếc cửa kính kia .Một cái ...Hai ...baNăm cái ... mọi thứ như vẫn như in ban đầu bởi cửa tiệm được trang bị kính cường lực loại cao cấp , không dễ gì phá vỡ .hắn như không bao giờ từ bỏ , cứ cố dùng sức cuối cùng đập vỡ kính .Mọi sức lực như bị bào mòn bởi sức nặng của chiếc bình , đôi tay kia dần r rỉ máu ,nỗi đau thể xác dần chiếm lấy cơ thể kia .Như nhận thức được thời gian không còn là bao , hắn dùng hết sức lực cuối cùng vào đòn cuối này .Mọi sức lực của cả cơ thể và chiếc bình cứu hỏa đập thật mạnh vào chiếc kính . Mọi thứ như vỡ ào , chiếc kính vỡ tan theo đó là cả thân hình hắn bay ra ngoài khung cửa , sự đau đớn thể xác khiến hắn nhói lên . Hắn bỏ ngoài sự đau đớn thể xác của bản thân , cố gắng bật dậy tìm đến Tiểu Vy đang trong cơn mênhưng ...

Mọi thứ như mờ nhạt , ảo ảnh trong mắt hắn . Hắn không thể thấy rõ những gì trước mắt , cơn đường như chia làm hai mờ ảo , hắn loạng choạng bước đi rồi dần dần chìm sâu trong cơn mê , cũng chính là lúc hắn ngã quỵ trên nền gạch lạnh lẽo .

Mưa lại rơi khiến mọi không gian như càng lạnh giá hơn , mọi thứ như ngưng đọng bởi sự tuyệt vọng của đôi trai gái đang đối mặt với cái chết .Trong cơn mê hắn từ từ thấy hình dáng ai đó trong chiếc ô hốt hoảng đến bên hắn .

- Cứu với ...có ai không cứu với

- Alo xin cho xe cứu thương đến hẻm X gấp , có người bị ngã xỉu ...mau ..mau lên

Tiếng ai đó hối hả kêu cứu , tiếng xe cứu thương in ỏi cũng là lúc hắn chìm sâu trong cơn mê , quên đi sự đời , và bên cạnh đó là nó người ngã đi trong cơn sợ hãi ...

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Phiên Bản Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.